

212/79
xavn

STARS

1904-1975

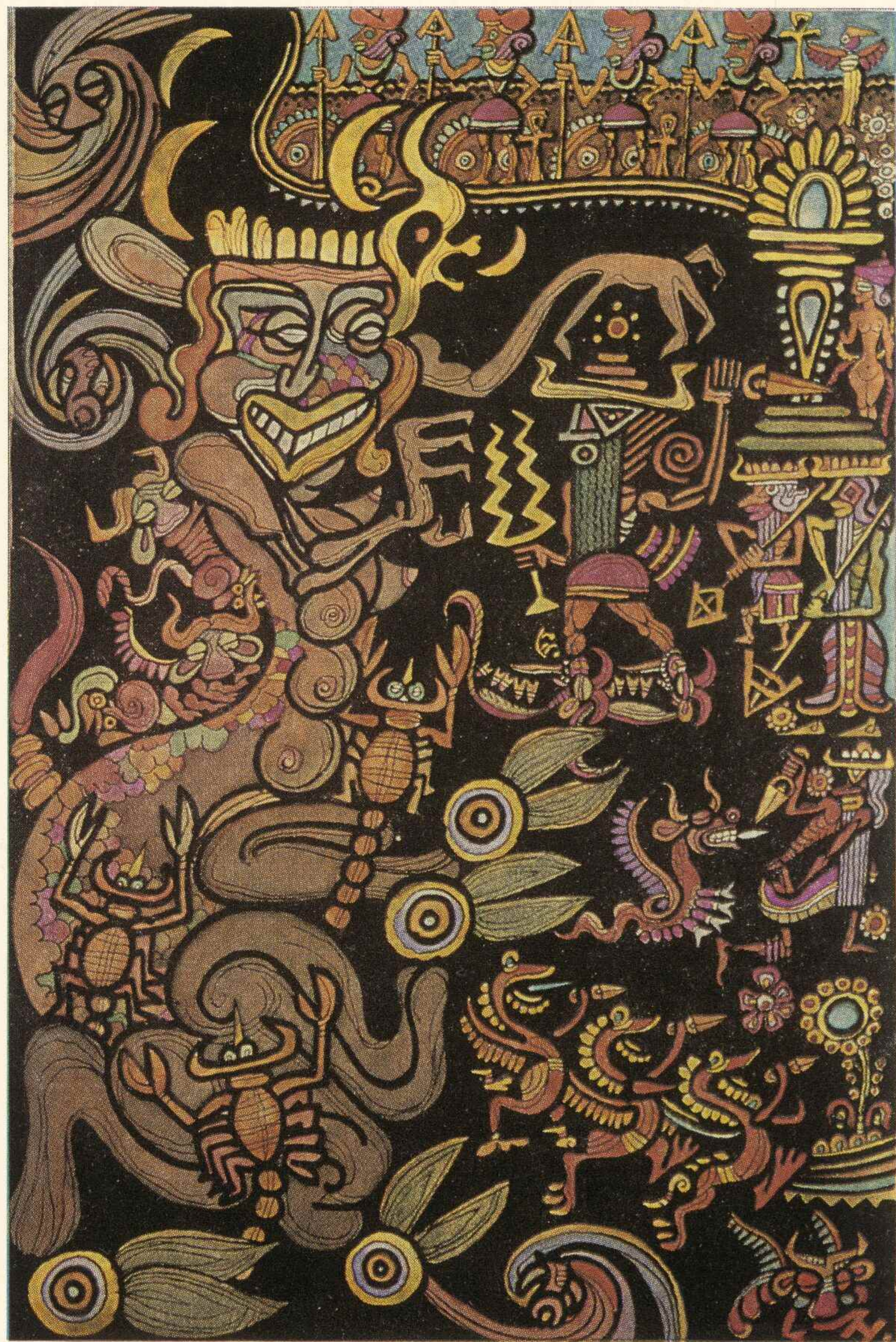
REAR

ZACHĘTA
Państwowa Galeria Sztuki
Dział Dokumentacji
00-916 Warszawa, Pl. Małachowskiego 3
tel. 827-58-54, fax 827-66-03

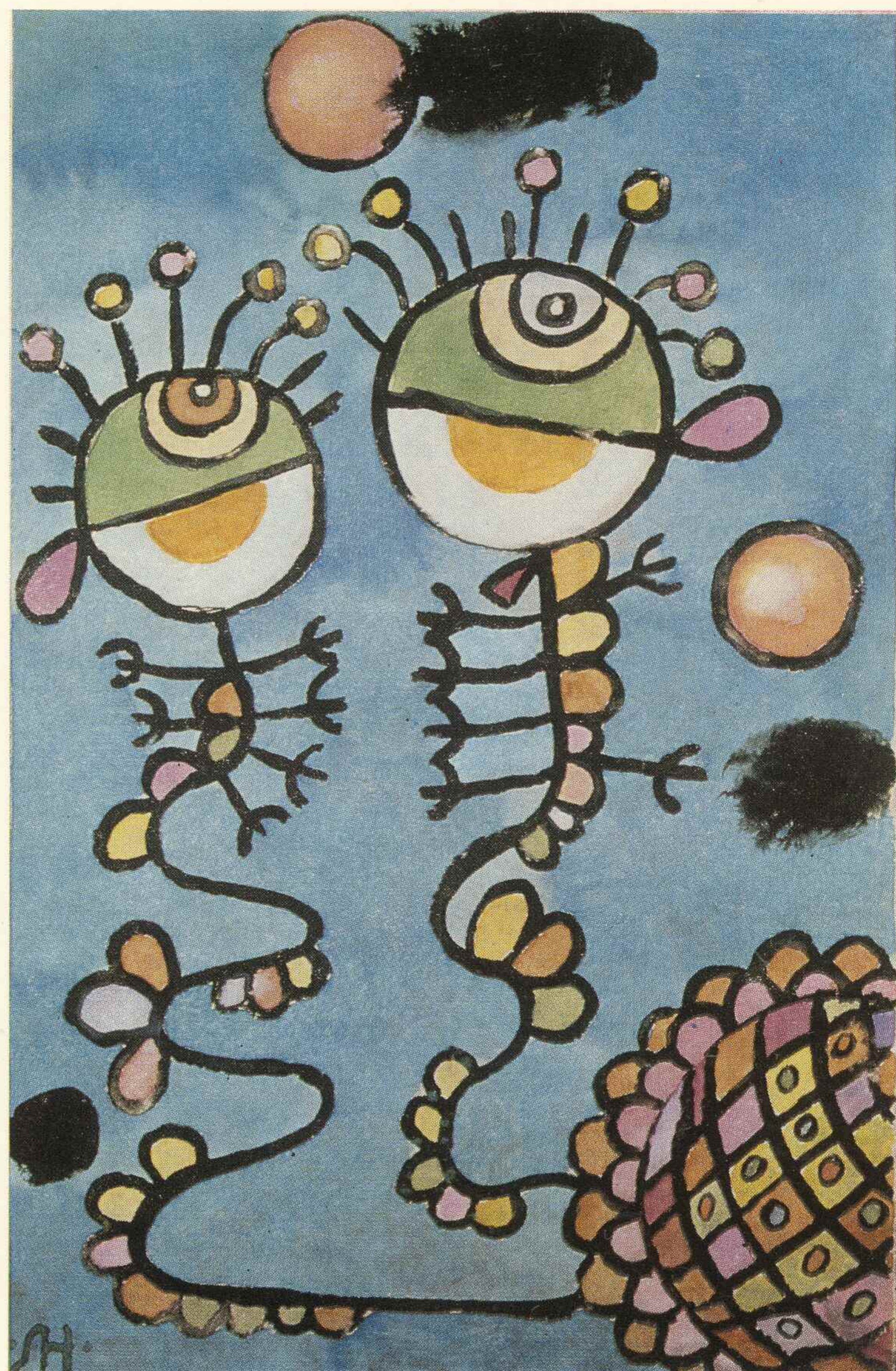
MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

**STANISŁAW
KISZPAŃSKI
1904-1975**

WARSZAWA, „ZACHĘTA”, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 3

58. *Bunt Chaosu*
(cykl „Stworzenie Ziemi — Potop”)

356. *Schizolemie — Kobyszczyta*
(il. do utworu S. Lema)

*Moja twórczość polega głównie na „opowiadaniu”.
Jest więc bardziej rodzajem literatury podawanej wizualnie
niż dziełem czystej plastyki „samej dla siebie”.*

Pisząc te słowa we wstępie do katalogu wystawy indywidualnej w r. 1974, Stanisław Hiszpański sformułował najbardziej lapidarną i trafną charakterystykę swojej sztuki. Cały jego poważny dorobek artystyczny świadczy o konsekwentnym podporządkowaniu środków plastycznych przekazywanym treściom, a ściślej o nieustannym poszukiwaniu najlepszych sposobów wizualizacji fascynujących artystę idei. A idei, stających się przedmiotem jego obrazowej narracji, było bardzo wiele. Rozległość zainteresowań Hiszpańskiego — pilota, pisarza i znawcy literatury, tłumacza, taternika, zbieracza folkloru — otwierała mu szeroki obszar problematyki intelektualnej, zaś wrodzone zdolności rysunkowe umożliwiały pełną swobodę dostosowania formy do rodzaju podejmowanego tematu. W bogactwie i różnorodności tematów istniał przecież zawsze wspólny mianownik — Hiszpański przedstawiał to wszystko, co można by określić mianem „pejzażu kulturowego”. I to zarówno w sensie dosłownym — pokazywania monumentów przeszłości — jak i w znaczeniu przenośnym — interpretowania żyjącego w świadomości człowieka dziedzictwa mitów, kształtującego od wieków społeczną i jednostkową wyobraźnię.

W skierowaniu zainteresowań Hiszpańskiego ku urodzie starych murów, rozbudzeniu wrażliwości na ich niepowtarzalny klimat i piękno, dużą zapewne rolę odegrały studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Szczególnie zaś znaczący wpływ wywarła nań osobowość Stanisława Noakowskiego, dla którego Hiszpański do końca życia zachował wyjątkowy kult jako dla swego duchowego mistrza. Pogłębiła i umocniła te zainteresowania długoletnia współpraca z Instytutem Historii Kultury Materialnej PAN. Artysta uczestniczył w pracach wykopaliskowych w Wiślicy, Sandomierzu, Kaliszu i Płocku prowadząc dokumentację znalezisk. Równocześnie dla siebie rysował malownicze fragmenty zabytkowych miast, pozostawiając wiele prac odznaczających się ścisłością obserwacji i umiejętnością uchwycenia specyficznego nastroju. Odkopywane fragmenty budowli, znajduwane detale architektoniczne i rzeźbiarskie, pobudzały jednak pracę wyobraźni i właśnie w Płocku stworzył Hiszpański wizję grodu z czasów jego XI-wiecznej świetności, rekonstruując na podstawie wykopalisk i dokumentów wygląd ówczesnych znaczniejszych budowli.

W inny sposób zainspirował artystę Kazimierz, który zajął szczególne miejsce w jego twórczości. Jeszcze jako młody chłopiec urzeczony urokiem tego miasteczka, wracał doń wielokrotnie jako artysta dojrzały, ciągle znajdując atrakcyjne motywy, odkrywając je tak w najbardziej znanych kamienicach i kościołach, jak też w mniej dostrzeganych przez artystów fragmentach miasta. W pracach barwnych prawie dokumentalny opis stawał się podstawą dla poetyckiej interpretacji pejzażu, przenosząc realny Kazimierz w baśniowy wymiar. Prace te złożyły się na cykl „Zaczarowany Kazimierz” będący opowieścią o czarach dziejących się wśród przetworzonych perspektyw dobrze znanych uliczek, gdzie renesansowe attyki, drewniane dachy, masywne skarpy współżyją z przedziwnymi stworami, wyolbrzymionymi ptaszyskami i fantastycznymi postaciami.

Ten sojusz wyobraźni z dokumentalnym wręcz konkretem charakteryzuje również najpoważniejsze chyba przedsięwzięcie artystyczne Hiszpańskiego — jego wielkie cykle tworzone na kanwie arcydzieł literatury antycznej: Odysei, Eneidy, legend sumeryjskich i słowiańskiej opowieści o Walgierzu Udałym. Są to, obejmujące całość utworu, serie prac, składające się każda z kilkunastu lub kilkudziesięciu barwnych plansz, ilustrujących kluczowe, zdaniem autora, momenty dzieła. Każda stanowi autorską, autonomiczną interpretację utworu, próbę przełożenia jego zasadniczych treści na język obrazu, oddania kształtem i kolorem jego nastroju i poetyki.

Wyobraźnia artysty przy komponowaniu poszczególnych scen wspierała się jednak na bardzo rzetelnych podstawach źródłowych. Hiszpański pracę nad każdym cyklem poprzedzał poważnymi przygotowaniem, prowadził szerokie studia ikonograficzne, badał dostępny materiał muzealny, gromadził obszerną literaturę przedmiotu. Dążył do stworzenia wizji nie tylko przekonującej ale i utrzymanej w charakterystycznym dla danej epoki stylu obrazowania, w jej swoistej ikonosferze.

W Odysei stylizuje opowieść w duchu sztuki minojskiej i mykeńskiej, saga o Walgierzu Udałym budowana jest jak księga średniowiecznych miniatur, a historia Gilgamesza zgodnie z kształtowaniem formy sumeryjskich płaskorzeźb. Erudycja autora przejawia się tutaj w każdym szczególe, znajomości kostiumu, akcesoriów, wnętrza —

w wierności historycznej każdego detalu.

Nie tylko w tych wielkich cyklach ale w całej niemal twórczości Hiszpański koncentrował swoją uwagę na czasach na poły bajecznych, na owych najdawniejszych, mitycznych wydarzeniach leżących u kolebki kultury zarówno ogólnoludzkiej jak i naszej, narodowej. Podejmował liczne tematy z prehistorii słowiańskiej, wskrzeszał bajeczne wypadki a proponując własną ich wersję miał świadomość potrzeby ustosunkowania się do swego historycznego i mitycznego zaplecza, świadomość wagi tego zaplecza dla samookreślenia się człowieka. Sztuka była dlań bowiem przede wszystkim cennym narzędziem poszukiwania sensu ludzkiej egzystencji, formułowania odpowiedzi na pytanie o własne miejsce na ziemi i nie tylko na ziemi.

Głęboko wierzący artysta często sięgał po tematy religijne. Tworzył kompozycje przedstawiające sceny z życia Chrystusa, Matki Boskiej i liczne wyobrażenia świętych. Stosował tutaj także bardzo rozległą skalę środków plastycznych — od interpretacji wzorowanych na ikonografii gotyku i włoskiego quattrocenta, aż po wykorzystanie stylistyki sztuki ludowej szczególnie mu bliskiej. Niekiedy posługiwał się ekspresyjną deformacją, podkreślał dynamikę form, niekiedy głównym nosicielem emocji stawał się intensywny, nasycony koloryt sugerujący nastrój mistycznej tajemnicy. Dramatyzm Drogi Krzyżowej sąsiadował w twórczości Hiszpańskiego z opowieściami o cudach, czasami w religijnej kompozycji odezwało się groźne przypomnienie niedawnej przeszłości, ubierając oprawców Chrystusa w hitlerowskie mundury. Częściej przesycał te prace nastrój franciszkańskiego, pokornego zachwytu nad dziwnościami nadprzyrodzonego świata, obejmujący życzliwym przypomnieniem także panteon starych bogów słowiańskich; niekiedy bywała to groteska.

I tutaj wracamy do owej baśniowej, pełnej sentymentu poetyki wyciskającej swoje piętno na większości kompozycji Hiszpańskiego, niezależnie od tego czy tworzy on pejzaże architektoniczne, interpretuje legendy czy ilustruje teksty religijne. Jest w tym jakaś chęć ucieczki w przeszłość i bajkę, w legendarny złoty wiek, za którą jednak kryje się gorzka, choć pełna wyrozumiałej pobłażliwości, wiedza o istocie ludzkiej natury: „...kocham wszystkie naiwne, archaiczne starocie. Bo moja (może

mylna) obserwacja ludzi i życia prowadzi mnie do wniosku, że choć warunki kultury materialnej wielokrotnie się zmieniały w ciągu upływających wieków, to antropomorficzni bogowie i realni ludzie mało się zmienili przez tysiące lat wojen, intryg prywatnych i politycznych, karierowiczostwa i szczytów bohaterstwa. Ostatecznie więc każdy rysowany przeze mnie i na mój sposób człowieczek jest postacią, którą znam osobiście wraz z jej ludzkimi zaletami i wadami, a więc mam prawo reżyserować starożytność według mojego współczesnego pojęcia — a jako na pewną już bajkę patrzeć z uśmiechem” (wstęp do katalogu wystawy indywidualnej, 1973).

Ten uśmiech także nierozłącznie towarzyszył całej drodze twórczej Hiszpańskiego. Pobrzmiwia dyskretnie w Walgierzu, śmieiej w traktowanej nieco z przymrużeniem oka Eneidzie i pełnym blaskiem świeci w wielu ilustratorskich pracach autora. Znajduje wyraz nie tylko w plastyce ale również w twórczości literackiej, zwłaszcza w dużym zbiorze limeryków, gdzie humor sytuacyjny, zabawa grą słów i znaczeń świadczy o umiejętności dostrzegania i cieszenia się komicznymi stronami życia. Od karykatury też, jak to sam artysta wspominał, zaczęła się jego plastyczna kariera — a pierwsza wystawa składała się ze skonfiskowanych przez profesorów karykatur grona pedagogicznego warszawskiego gimnazjum im. M. Reja, do którego Hiszpański uczęszczał. Ten nurt nie zanika w jego twórczości nawet w najtrudniejszym okresie, w czasie wojny, w oficerskim obozie jenieckim w Woldenbergu. Uczestniczył tam artysta w niezwykle żywym ruchu artystycznym będąc przez dłuższy okres scenografem obozowego teatru kukielkowego oraz biorąc udział w pokazach i konkursach plastycznych. Właśnie w konkursie na karykaturę portretową, i w innym, na karykaturę sytuacyjno-obozową, obu organizowanych przez YMCA, uzyskał Hiszpański zaszczytne nagrody. Wszystkie te prace przepadły na wojennych szlakach, podobnie jak zaginęły wówczas wyróżnione ilustracje.

Do prac ilustratorskich wrócił Hiszpański po zakończeniu wojny wiążąc się z szeregiem wydawnictw — najpierw z Wojskowym Instytutem Wydawniczym w Łodzi. Ilustrował pozycje wojskowe, własne książki o tematyce lotniczej. Następnie — już w Warszawie — literaturę piękną i książki dla dzieci oraz teksty religijne. Zamieszczał

też prace ilustratorskie w kilku czasopismach. I w tej dziedzinie twórczości, wierny zasadzie podporządkowania formy treściom literackim, sięgał po sposoby plastyczne do całego historycznego arsenału, świadomy, że budzić to może nieufność co do autentyczności jego indywidualnej wizji. W cytowanym wyżej wstępie do katalogu pisał: „...Wobec tej przewagi treści nad formą zarzucali mi kiedyś Ludzie Mądrzy, że taki już niby stary, a nie wyrobił sobie własnego stylu powielania swych koncepcji. Niestety ja uważam, że skoro już tak umiem, to gdybym każdej nowej swojej pracy nie dawał takiej interpretacji, stylu i techniki, jaka wydaje mi się najodpowiedniejsza — tutaj tak, a ówdzie wprost przeciwnie — kłamałbym sam sobie, a moja robota stałaby się nudna. Dlatego zdarzają mi się zupełne realizmy, jak i dość od nich odległe izmy, których nazw nawet nie szukam...”.

Dzisiaj taka postawa wydaje mi się zupełnie oczywista a tłumaczenie autora przypomina przede wszystkim w jakiej sytuacji artystycznej, w opozycji do kolejnych mód i wbrew opiniom pewnych kręgów, przyszło mu trwać przy swojej prawdzie.

Z dalszej perspektywy zresztą wyraźniej niż różnice dostrzega się generalną jednorodność jego dorobku, uchwytaną tak w sposobach interpretacji bardzo przecież określonej i własnej tematyki jak i w stosowanej przezeń, oryginalnej technice.

Technikę tą wynalazł Hiszpański powodowany koniecznością, to znaczy brakiem pracowni. Zmuszony warunkami mieszkaniowymi do pracy niemal wyłącznie w małych formatach i na papierze, znalazł sposób zatarcia granicy między rysunkiem i malarstwem — łącząc swobodnie kolorystyczne efekty barwnych tuszów, akwareli, winawilu, niekiedy złota z walorami linearnymi. Używając w zależności od potrzeby ołówka, pędzelka, piórka czy grubego patyka uzyskiwał niezwykle różnorodność kreski i wielkie bogactwo odcieni.

Spuściznę artystyczną Stanisława Hiszpańskiego trudno poddać jakimkolwiek zabiegom klasyfikującym. Wymyka się też podziałom i porządkowaniom chronologicznym. Stanowi natomiast żywe i piękne świadectwo humanizmu, wielkiej kultury i rozległej erudycji. Jest przykładem wierności własnej postawie i własnej prawdzie.

Wiesława Wierzchowska

STANISŁAW HISZPAŃSKI

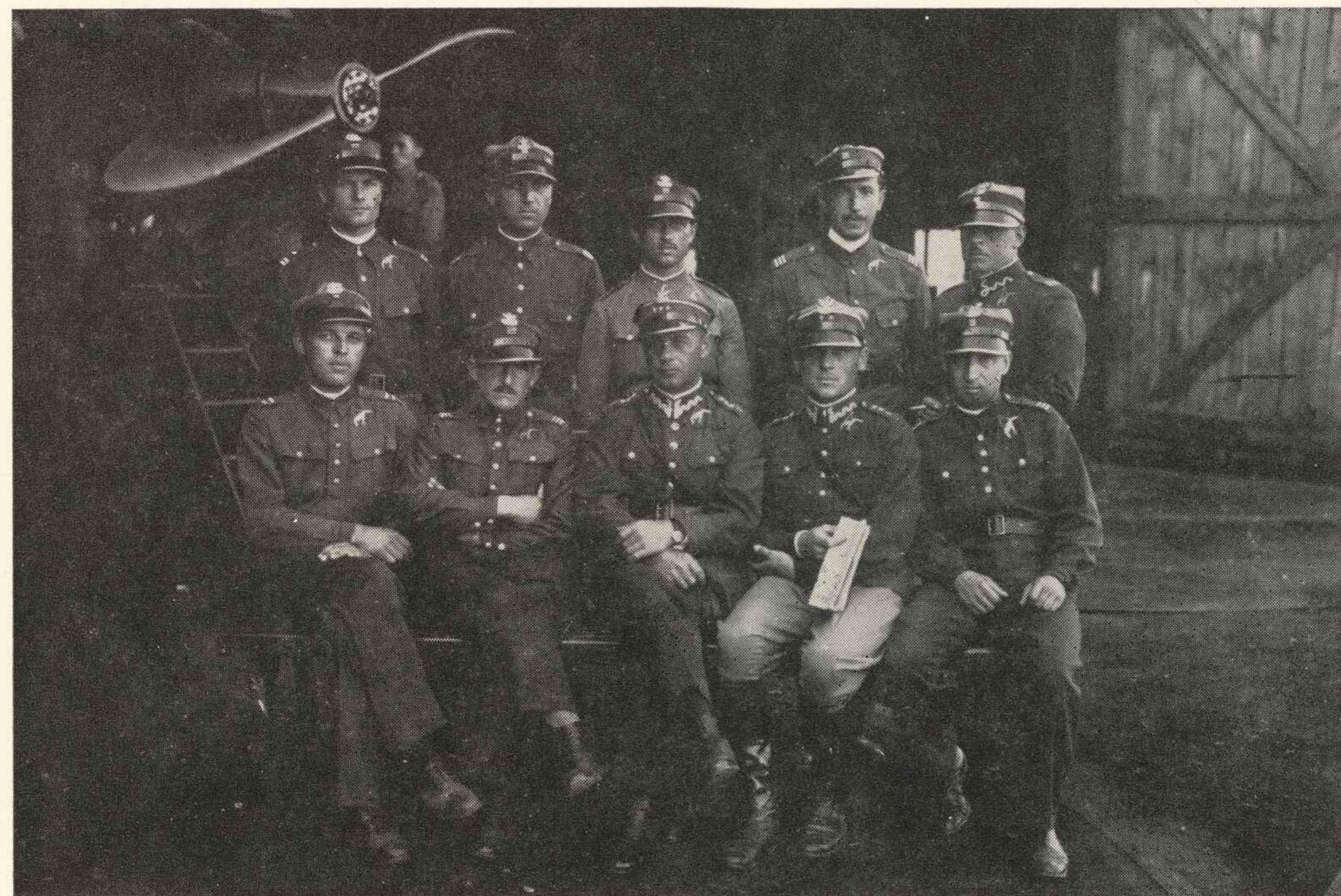
Ur. 29 stycznia 1904 r. w Warszawie, syn Stanisława i Zofii z Krakowów. Artysta grafik i malarz — od 1945 r. członek rzeczywisty ZPAP; artysta fotografik; pisarz, autor książek „Krótki słownik terminów lotniczych”, „Lotnictwo bez cudów”; w latach 1945—1949 opracował szereg podstawowych instrukcji i regulaminów dla wojska a także zagadnienie współdziałania wielkich jednostek lotnictwa z wielkimi jednostkami wojsk lądowych; tłumacz z wielu języków; członek Klubu Wysokogórskiego, znawca folkloru góralskiego, członek-współzałożyciel Aeroklubu Akademickiego w Warszawie; żołnierz dwóch wojen, major-pilot rezerwy, cstatnio członek Klubu Seniorów Lotnictwa.

Rysował niemal od kolebki, już w gimnazjum im. M. Reja zwrócić uwagę na jego talent. Karykatury rysowane przez niego na lekcjach były wprawdzie konfiskowane przez profesorów, ale przechowywane starannie przez dyrekcję gimnazjum. Stąd „pierwsza” wystawa prac Hiszpańskiego: w dwa lata po maturze, na wystawie prac wychowanków — pokoił wytapetowany jego rysunkami. Zawodowo jął parać się sztuką mając lat 18 (ilustracje dla wydawnictw warszawskich). Studiował na Wydziale Politechniki Warszawskiej (ukochany profesor — Stanisław Noakowski). W latach trzydziestych na wystawie Związku Studentów Architektury w Domu Braci Jabłkowski, pokazano cykl jego ilustracji do pieśni i piosenek podhalańskich, z którego zachowało się kilka obrazów w domach prywatnych. Wszystkie inne prace przedwojenne przepadły.

Lata 1939—1945 — to Oflag II C w Woldenbergu i „wybuch” talentu. Jako scenograf eksperymentalnego Teatru Kukielek dla dorosłych tworzy ok. 100 postaci scenicznych i ok. 30 dekoracji do wystawianych sztuk, m.in. Fredry, Wilde’a, Rydla. Jednocześnie maluje i bierze udział uzyskując nagrody w wystawach i konkursach organizowanych w Oflagu przez międzynarodową organizację YMCA. Całość prac jenieckich Hiszpańskiego (ok. 400) przepadła, płonąc w Warszawie a część zaginęła w czasie transportu do Genewy.

Zarobkowa twórczość powojenna to głównie ilustracje dla wydawnictw. Z malowanych „dla siebie” w domu pozostało ponad 400 prac, 52 zakupiło Ministerstwo Kultury i Sztuki oraz muzea. Są to prace rysowane ołówkiem, piórkiem, patykiem maczanym w tuszu, malowane akwarelą, temperą, tuszami barwnymi, złotem. W zależności od tematu Hiszpański stosował odmienną interpretację, styl i technikę — począwszy od realizmu poprzez różnorodne stylizacje aż do skrajnej groteski, przy czym wynajdywał własne sposoby malowania — rozpląwanie się tuszu czy akwareli na mokrym papierze, swobodne łączenie tuszy barwnych z akwarelą czy winawilem (polioctanem winylu), werniksowanie nie tylko dla zabezpieczenia obrazu, lecz dla pogłębienia barw. Formaty prac niewielkie — z powodu braku pracowni.

Artystę pasjonowała archeologia, historia, ludowość, kochał wszelkie prymitywy i archaizmy.

1. Dęblin 1928/1929
2. Andrzej Ujejski, Stanisław Hiszpański, Kazimierz Chorzewski
3. Stanisław Hiszpański z kukielkami (Kikimora i Czort) ze sztuki W. Wróblewskiego „Jak Boruta diabłem został”
4. Szopka (Oflag II C Woldenberg)
5. Legitymacja z Oflagu
6. Płock 1962
7. Stanisław Hiszpański

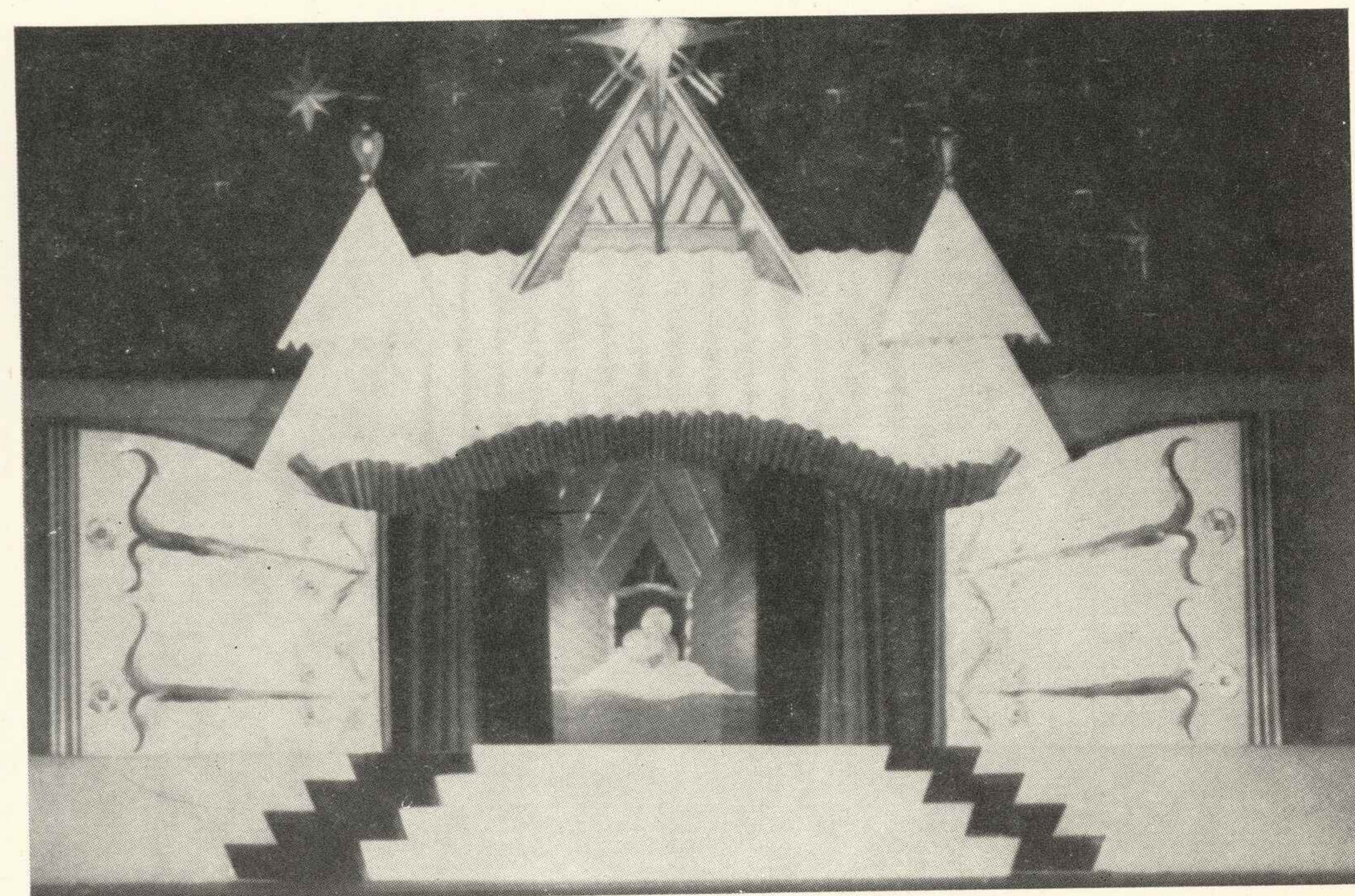
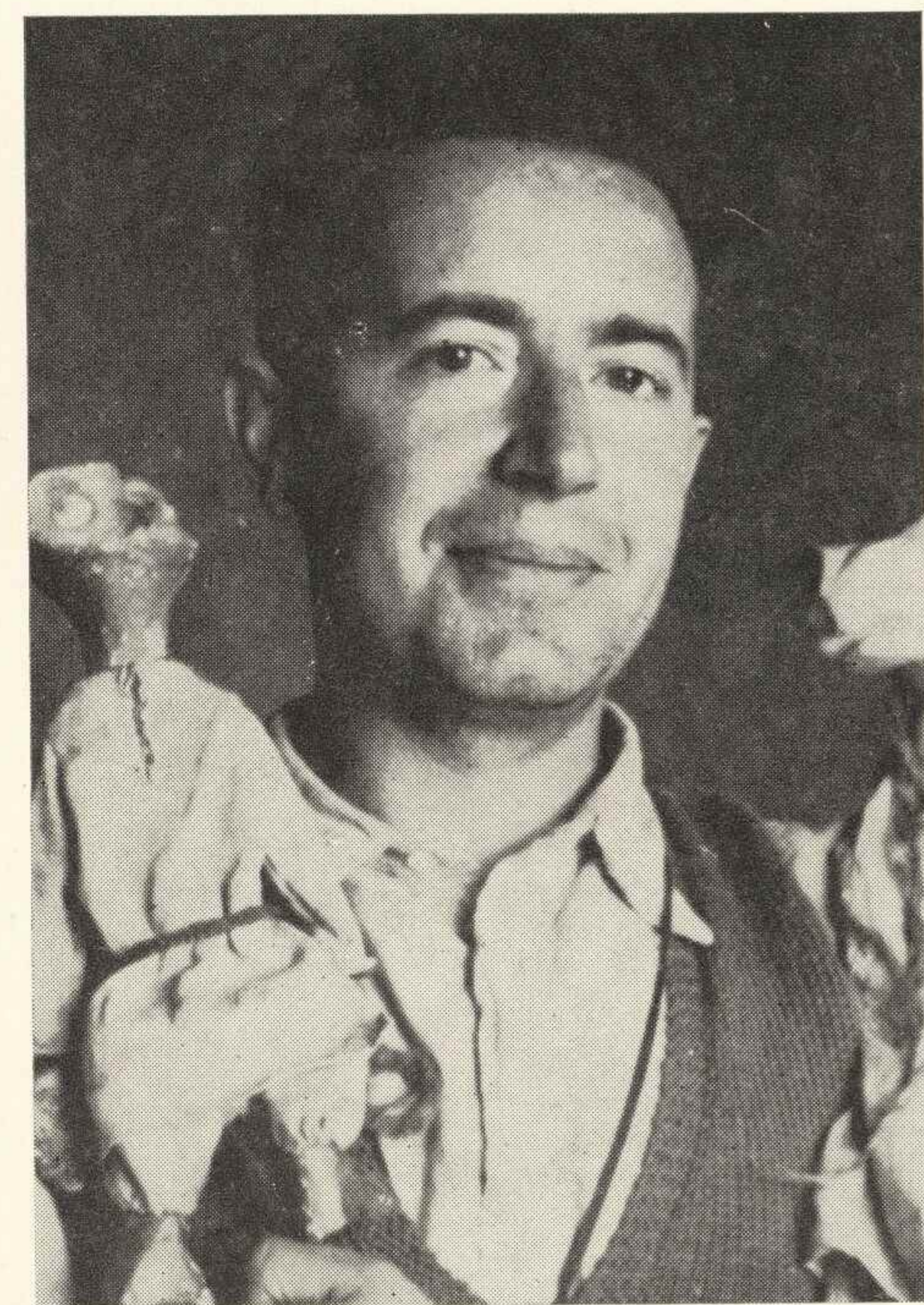
1

2

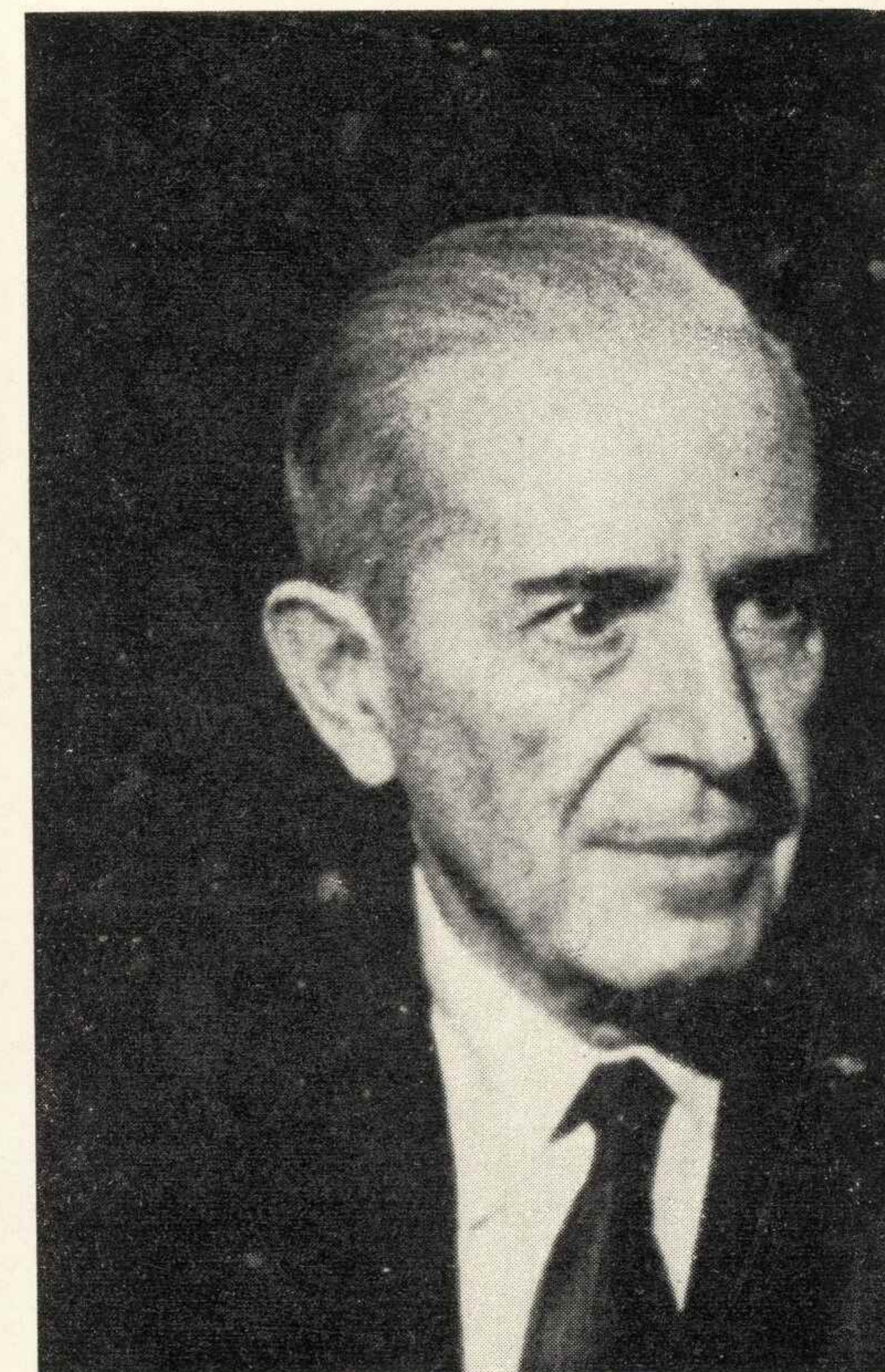
5

3

4

6

7

Jego twórczość powojenną można z grubsza podzielić na działy: archeologiczny, historyczny, architektoniczno-krajobrazowy, obyczajowo-satyryczny, etnograficzny, biblijny, baśniowo-bajkowy, marynistyczny, ilustracje do tekstów literackich.

W siedemdziesiątym roku życia Ministerstwo Kultury i Sztuki w uznaniu jego ponad 50-letniej pracy twórczej, przyznało Artystę rentę dla zasłużonych i nagrodę jubileuszową Ministra Kultury i Sztuki. Malował niemal do ostatnich chwil życia z niełumioną pasją twórczą. Zmarł 15 lutego 1975 r. w Warszawie.

1921 — początek zarobkowej pracy zawodowej — ilustracje dla wydawnictw warszawskich: Gebethner i Wolff, M. Arct, Trzaska Evert i Michalski i in.

1921—1922 opracowywanie graficzne miesięcznika „Polska — inwalidom”

1921—1939 studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej

1924—1929 współpraca przy projektowaniu architektonicznym schronisk w Jastarni i nad jeziorem Świątęz (z F. Eychornem)

1939—1945 pobyt w Oflagu II C Woldenberg (Dobiegiew). Przez trzy lata scenograf eksperymentalnego Teatru Kukiełek, m.in. 1941—1943 kukły do sztuki Witolda Wróblewskiego „Jak Boruta diabłem został”; kukły i dekoracje do Szopki 1941—1942, teksty W. Wróblewskiego i Andrzeja Siły-Nowickiego; dekoracje i kukły do sztuki W. Wróblewskiego „Kłopoty kalifa” (1942); dekoracje i kukły do regionalnego widowiska opracowanego wg fragmentów dzieł K. Przerwy-Tetmajera przez Jerzego Młodziejewskiego i W. Wróblewskiego (1942); kukły do sztuki W. Wróblewskiego „Chochlik” (1942); kukły do „Upiora z Canterville” wg Oscara Wilde’a (1942); dekoracje i kukły do „Zaczarowanego koła” L. Rydla (1943); dekoracje i kukły do „Nowego Don Kichota” A. Fredry (1943); baśń „Samka Widowaca nawrócenie” (teksty Witolda Wróblewskiego, muzyka i teksty Jerzego Młodziejewskiego, teksty, lalki, scenografia Stanisława Hiszpańskiego).

1944 — YMCA organizuje w Oflagu II C Woldenberg trzy konkursy graficzno-malarskie oraz wystawy pkonkursowe: 1. konkurs karykatury portretowej — St. Hiszpański otrzymuje II nagrodę; 2. konkurs karykatury sytuacyjno-obozowej — dwie I i II nagrody przypadają St. Hiszpańskiemu; 3. konkurs na ilustrację książkową — St. Hiszpański otrzymuje I nagrodę równorzędną za ilustracje do „Na skalnym Podhalu” K. Przerwy-Tetmajera oraz II nagrodę równorzędną do „Nasza Pani Radosna” Wł. Zambrzyckiego. Prace z dwóch pierwszych konkursów w liczbie 34 zostały zakupione przez YMCA (zaginione).

1945—1947 samodzielny referent lotnictwa w Wydziale Naukowym WINW w Łodzi

1946 — Doroczny salon ZPAP Okręgu Łódzkiego, Łódź Miejska Galeria Sztuki

ukazuje się książka St. Hiszpańskiego „Krótki słownik terminów lotniczych”, WINW, Łódź
współpraca z wydawnictwem „Wiedza”
odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi

1947 — rysunki dla tygodnika „Kino”

1947—1949 szef samodzielnej sekcji regulaminowo-wydawniczej DW LOT w Warszawie
ukazuje się książka St. Hiszpańskiego „Lotnictwo bez cudów”, „Książka i Wiedza”

1948—1952 współpraca z wydawnictwami „Książka i Wiedza” oraz „Nasza Księgarnia” (m.in. film „O psie przyjacielu” wg scenariusza red. Aleksandraka)

1951 — I Ogólnopolska wystawa książki i ilustracji, Warszawa Zachęta

1952 — III Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa Zachęta

1953 — Wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki polskich artystów plastyków Okręgu Warszawskiego, Warszawa Zachęta
plansze wielobarwne dla PZWS Dział Pomocy Szkolnych, m.in. „Od tratwy do okrętu”

1954 — X Jubileuszowa wystawa zimowa plastyki o charakterze ogólnopolskim, Radom TPSP
V Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta
współpraca z wydawnictwami MON i Ars Christiana

1957 — współpraca z wydawnictwami „Czytelnik”, „Pallotinum”, „Wydawnictwo św. Wojciecha” w Poznaniu

1958 — współpraca z wydawnictwem „Sport i Turystyka”

1959 — współpraca z wydawnictwem „Znak”
rysunki dla tygodnika „Za i Przeciw”

1959/69 — współpraca z Instytutem Historii Kultury Materialnej PAN — dokumentacja rysunkowa z wykopalisk archeologicznych (Wiślica, Płock, Sandomierz, Kalisz) oraz rysunki do wydawnictw archeologicznych PAN

1960 — Wystawa sztuki, Lublin KUL

1961 — Wystawa indywidualna, Warszawa Klub Inteligencji Katolickiej

II Wystawa współczesnej sztuki religijnej, Kraków klasztor oo. dominikanów
ilustracje do broszur PTTK

1962 — Wystawa indywidualna, Wrocław Klub Inteligencji Katolickiej
Wystawa książki i ilustracji z cyklu Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL, Warszawa Zachęta

1963 — Wystawa indywidualna, Warszawa Instytut Historii Kultury Materialnej PAN

Wystawa „Otwarte drzwi”, Warszawa Pomarańczarnia

1964 — Wystawa indywidualna, Warszawa Klub Inteligencji Katolickiej

III Wystawa współczesnej sztuki religijnej, Wrocław

Wystawa Archeologia i prehistoria w plastyce, Warszawa Kiermasz sztuki, Warszawa TPSP

1965 — Wystawa indywidualna, Warszawa Klub Inteligencji Katolickiej

1966 — Wystawa indywidualna, Warszawa Klub Stronnictwa Demokratycznego na Woli

1967 — Płock i region płocki w grafice i rysunku, Płock Muzeum Mazowieckie

1969 — Wystawa indywidualna, Płock Towarzystwo Naukowe Płockie
otrzymał odznakę Zasłużonego Działacza Lotnictwa Sportowego

1973 — Wystawa jubileuszowa rysunku i akwareli, Warszawa Dom Artysty Plastyka
Wystawa indywidualna rysunku i akwareli, Wrocław Muzeum Archeologiczne

Nagroda jubileuszowa (50 lecie pracy artystycznej) przyznana przez Ministra Kultury i Sztuki

1974 — Wystawa indywidualna „Zaczarowany Kazimierz”, Kazimierz Dolny Muzeum

1976 — Wystawa retrospektywna malarstwa i grafiki, Warszawa lokal Stowarzyszenia Historyków Sztuki

1977 — Wystawa indywidualna „Pradzieje w twórczości Stanisława Hiszpańskiego”, Warszawa Państwowe Muzeum Archeologiczne
Indywidualna wystawa grafiki „Zaczarowany Kazimierz”, Puławy Galeria KMPiK

1978/79 — Wystawa indywidualna „Stanisław Hiszpański jako malarz starożytności”, Poznań Muzeum Archeologiczne

Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Historycznego m.st. Warszawy, Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie, Muzeum Okręgowego w Lublinie, Muzeum Kazimierza Dolnego, Towarzystwa Naukowego Płockiego, Ministerstwa Kultury i Sztuki, instytucji państwowych oraz kolekcji prywatnych.

BIBLIOGRAFIA

Sprawozdanie TZSP za rok 1928, s. nlb. 52

Chwalisław Zieliński, Doroczny salon ZPAP w Łodzi, Dziennik Łódzki 334, 1946

Katalog: Doroczny salon Zawodowego Związku Polskich Artystów Plastyków w Łodzi, wstęp Ludwik Tyrowicz, XI—XII 1946, Łódź Miejska Galeria Sztuk Plastycznych, poz. kat. 19 — 20

Katalog: Ogólnopolska wystawa książki i ilustracji, wstęp Armand Vetulani, IX—X 1951 Warszawa „Zachęta”, poz. kat. 296 — 297

Katalog: III Ogólnopolska wystawa plastyki, wstępy Lucjan Motyka, Stanisław Teisseyre, XII 1952 — II 1953, Warszawa „Zachęta”, poz. kat. 477

Katalog: Wystawa malarstwa rzeźby i grafiki Polskich Artystów

Plastyków Okręgu Warszawskiego, wstęp nie sygn., VII—VIII 1953, Warszawa „Zachęta”, poz. kat. 446 — 449

Katalog: V Wystawa Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków, wstęp Eugeniusz Stec, XI—XII 1954, Warszawa „Zachęta”, poz. kat. 391

Katalog: X Jubileuszowa wystawa zimowa plastyki o charakterze ogólnopolskim malarstwo grafika rzeźba, wstęp Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, XII 1954 — I 1955, Radom TPSP, poz. kat. 168

Katalog: XV Ogólnopolska wystawa plastyki w Radomiu, nota biograficzna, Radom 1959, s. 135

wzm. Tygodnik Powszechny 4, 22 I 1961

Hanna Szczypińska, Rysunki Hiszpańskiego, Tygodnik Powszechny 7, 12 II 1961, 1 il.

Katalog: Współczesna sztuka religijna w Polsce II wystawa, wstępy, głosy prasy, VI—IX 1961, Kraków klasztor oo. dominikanów, 10 poz. kat. nlb.

Stefan Papp, Chrystus znowu ludzki. Dyskusje, Znak 87, IX 1961, s. 1269

Katalog: Wystawa książki i ilustracji z cyklu Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL, wstęp Mieczysław Piotrowski, nota biograficzna, II—III 1962, Warszawa „Zachęta”, poz. kat. 326 — 328

Olgierd Budrewicz, Sagi warszawskie, Hiszpańscy, Stolica 1963, 5 il.

Katalog: Wystawa malarstwa rzeźby i grafiki „Otwarte drzwi”, VI—VIII 1963, Warszawa Pomarańczarnia w Łazienkach, poz. kat. 12

wzm. (dor), Archeologia natchnieniem plastyków, Trybuna Ludu 360, 30 XII 1964

Wystawa prac Stanisława Hiszpańskiego, Kurier Polski 296, 16 XII 1966

wzm., Trybuna Ludu 347, 16 XII 1966

wzm., Dziennik Ludowy 299, 20 XII 1966

wzm., Głos Pracy 302, 20 XII 1966

Katalog: Płock i region płocki w grafice i rysunku, wstęp Bożena Kowalska, X—XI 1967, Płock Muzeum Mazowieckie, poz. kat. 32 — 34, 1 il.

Olgierd Budrewicz, Sagi Warszawskie czyli sensacyjne i powściągnięte, romantyczne i prozaiczne dzieje dziesięciu wielkich rodów warszawskich, rozdział Hiszpańscy, Warszawa wyd. Czytelnik 1967, il.

Rocznik CBWA 1962, Warszawa 1968, s. 231

Słownik artystów plastyków. Artyści plastycy Okręgu Warszawskiego ZPAP 1945—1970. Słownik biograficzny, Warszawa 1972, s. 181—182, 1 il.

Katalog: Stanisław Hiszpański wystawa jubileuszowa rysunku i akwareli, autor o sobie, I 1973, Warszawa Dom Artysty Plastyka, poz. kat. 1 — 140, 5 il.

(haes), Od legend sumeryjskich do architektury Kazimierza Dolnego, Słowo Powszechnie 18, 22 I 1973

(Sław), Jubileusz Stanisława Hiszpańskiego, Kurier Polski 19, 23 I 1973

kol., Jubileusz przy ul. Mazowieckiej, Stolica 9, 4 III 1973, 1 il.
(zew), Hiszpańscy z Warszawy, Kurier Polski 55, 6 III 1973, 2 il.
Rysunki i akwarele Hiszpańskiego, Słowo Polskie 258, 31 X 1973
Oglądacz, Legendy i mity w rysunkach i akwarelach, Wiadomości (Tygodnik Społeczno-Polityczny Wrocław) 46, 16 XI 1973, 2 il.
Informujemy, Gazeta Robotnicza — Magazyn Tygodniowy 47, 24—25 XI 1973

Katalog: Stanisław Hiszpański. Wystawa rysunku i akwareli, autor o sobie, X 1973, Wrocław Muzeum Archeologiczne, poz. kat. 1 — 108

Sławomir Bóldok, Stanisław Hiszpański, Przegląd Artystyczny 4, 1973, s. 38—40, 5 il.

Rocznik CBWA 1965—1967, Warszawa 1973, s. 756

Katalog: „Zaczarowany Kazimierz” wystawa grafiki Stanisława Hiszpańskiego, wstęp Stanisław Hiszpański, VIII—IX 1974, Kazimierz Dolny Muzeum Kazimierza Dolnego, poz. kat. 1 — 40, 7 il.
(k), „Zaczarowany Kazimierz”, Kurier Polski 247, 25 X 1974
ks Janusz St. Pasierb, Stanisław Hiszpański (1904—1975), Tygodnik Powszechny 17, 27 IV 1975

Nekrologi: Życie Warszawy 41, 18 II 1975, 46, 25 II 1975, 52, 4 III 1975, 55, 7 III 1975, 211, 12 IX 1975, 39, 15 II 1978, 38, 17—18 II 1979
Hanna Eychhorn-Szwankowska, Stach Hiszpański, Stolica 42, 19 X 1975, 2 il.

Bohdan Zadura, Malować jak Hiszpański, Kamena 23, 16 XI 1975, 1 il.

Maria Hiszpańska-Neumann, Stanisław Hiszpański (1904—1975), Biuletyn Rady Artystycznej Związku Polskich Artystów Plastyków 2/119, 1975, 1 il.

Włodzimierz Szafranski, Stanisław Hiszpański (1904—1975) — malarz starożytności plockich, Notatki Płockie — Kwartalnik Towarzystwa Naukowego Płockiego 4/83, 1975, 1 il.

Kazimierz Chorzewski, Z dawnych lotów, wyd. MON, Warszawa 1975, 3 il.

A.D., O Artyście, o Człowieku, Zorza — Ilustrowany Tygodnik Katolików 9, 29 II 1976, 4 il.

Katalog: Stanisław Hiszpański, wstęp Zofia Rozanow, IV—V 1976, Warszawa Stowarzyszenie Historyków Sztuki (bez spisu prac), 2 il. (pokazano 108 prac i 34 slajdy)

(Szczep.), Pierwsza pośmiertna wystawa malarstwa Stanisława Hiszpańskiego, Słowo Powszechne 80, 8 IV 1976

Halina Grubert, Spacerkiem po warszawskich wystawach, Express Wieczorny 81, 9 IV 1976

Urania. Plastyka, Express Wieczorny 81, 10—11 IV 1976

Notatki, Tygodnik Powszechny 17, 25 IV 1976

Wystawy, Życie Warszawy 169, 18 VII 1976

(MŚ), Sezon w galeriach i muzeach. Telefoniczna sonda „Słowa”, Słowo Powszechne 223, 30 IX 1976

Wystawa prac Stanisława Hiszpańskiego, Kurier Polski 296, 16 XII 1976

Olgierd Budrewicz, My w Warszawie, Biblioteka Literatury Faktu Trzydziestolecia, wyd. Czytelnik Warszawa 1976, s. 11—20.

(PAP), Wystawa prac Stanisława Hiszpańskiego, Życie Warszawy 2, 4 I 1977

Wystawy, Życie Warszawy 6, 8—9 I 1977, 1 il.

(es), Stanisław Hiszpański w Arsenale, Sztandar Młodych 9, 11 I 1977

(GOD), Słowiański „Olimp” w Arsenale, Życie Warszawy (W) 8, 11 I 1977

idem: Życie Warszawy (A) 9, 12 I 1977

Stefan Beda, Malarstwo Stanisława Hiszpańskiego w Arsenale, Dziennik Ludowy 8, 12 I 1977

(JO), Pradzieje w twórczości Stanisława Hiszpańskiego, Express Wieczorny 21, 27 I 1977, 2 il.

(f), Wystawa prac Stanisława Hiszpańskiego, Zorza — Ilustrowany Tygodnik Katolików 9, 22 II 1977, 5 il.

Gr., Warszawski informator, Nasza Trybuna 24, II 1977

Janina Pałęcka, „Maluję ludziom ku radości...”, Zwierciadło 13, 31 III 1977, 3 il.

Katalog: Zaczarowany Kazimierz. Wystawa grafiki Stanisława Hiszpańskiego (1904—1975), wstęp Bohdan Zadura, VI 1977, Puławy Galeria KMPiK, poz. kat. 1 — 32, 1 il.

Katalog: Pradzieje w twórczości Stanisława Hiszpańskiego, wstęp Włodzimierz Szafranski, I—II 1977, Warszawa Państwowe Muzeum Archeologiczne (bez spisu prac, pokazano ponad 300 eksp.), 7 il.

(hm), „Zaczarowany Kazimierz”, Nasze Sprawy 12, 1977

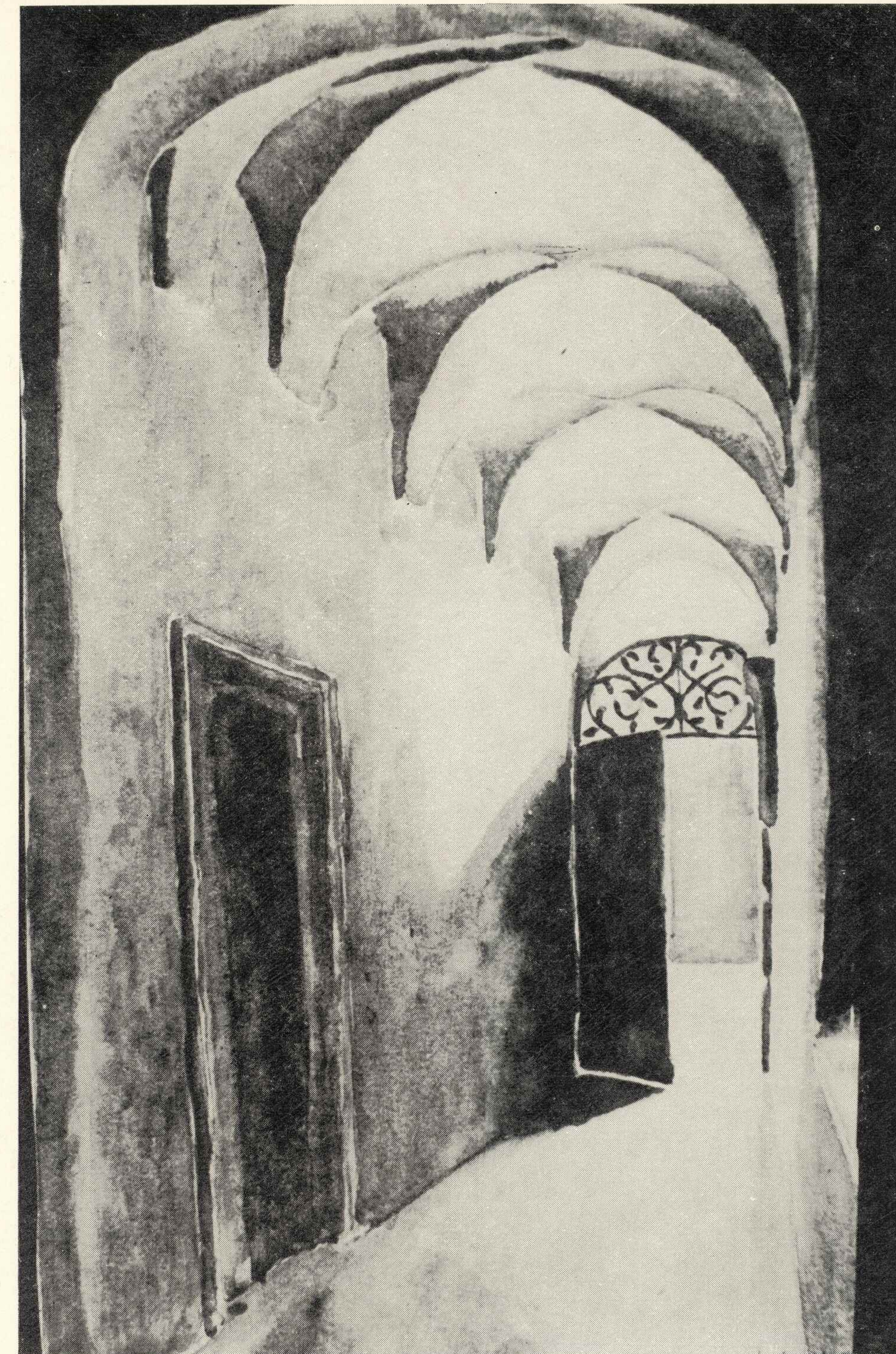
Wiesław L. Soból, Uskrzydłone lata, Stolica 44, 30 X 1977, 2 il.

Katalog: Stanisław Hiszpański jako malarz starożytności, wstęp Zenon Głogowski, Poznań 1978, 5 il., 100 egz. (eksponowano 73 prace)

Starożytność w akwareli. Wystawa w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu, Głos Wielkopolski 21 XII 1978

Stanisław Hiszpański jako malarz starożytności, Przekrój 21—28 I 1979

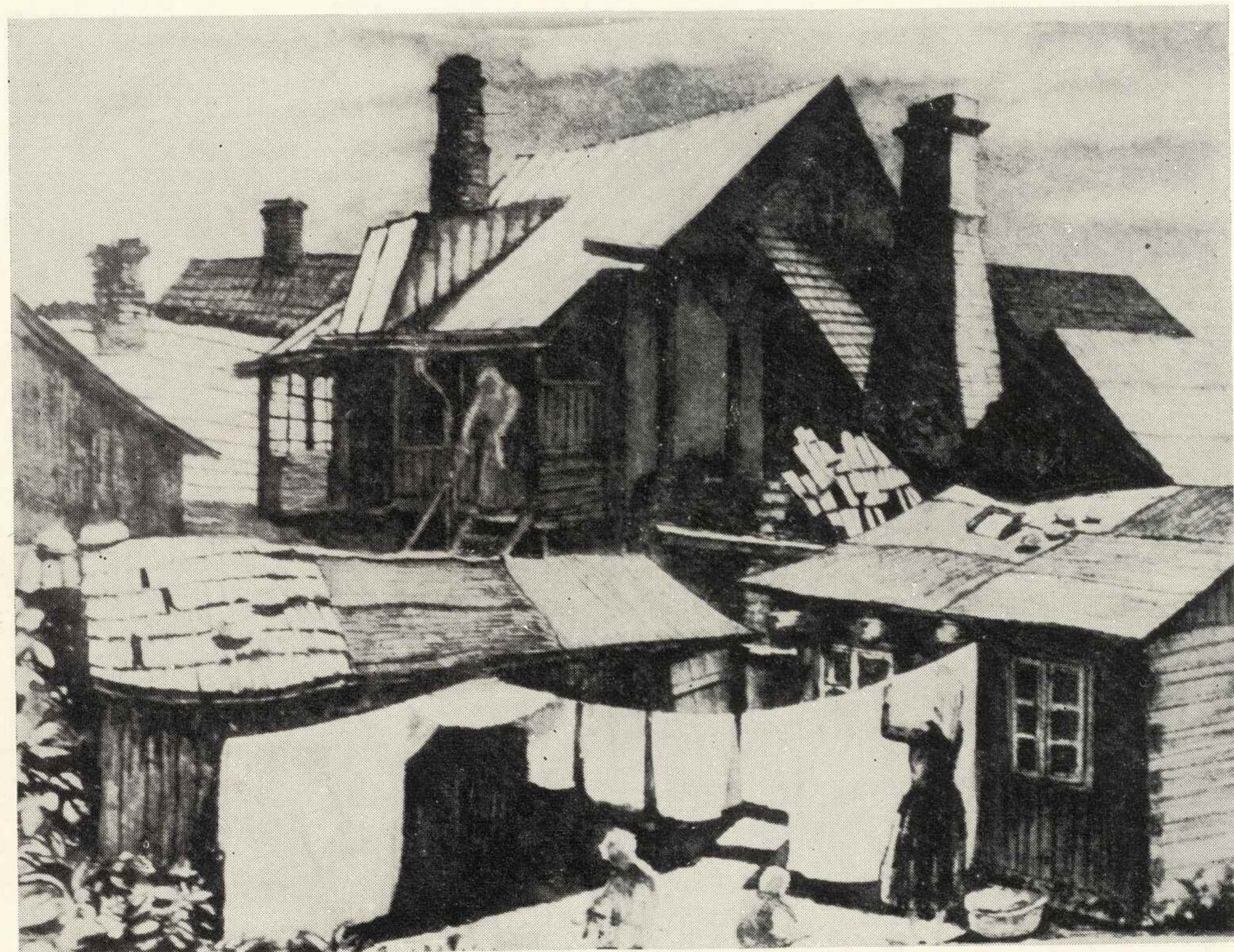
w opracowaniu: Oficerski obóz jeniecki IIC, rozdziały: Marian Stępień Plastyka obozowa i Stanisław Hiszpański Teatr kukiełek

1. Wnętrze ze Starówki

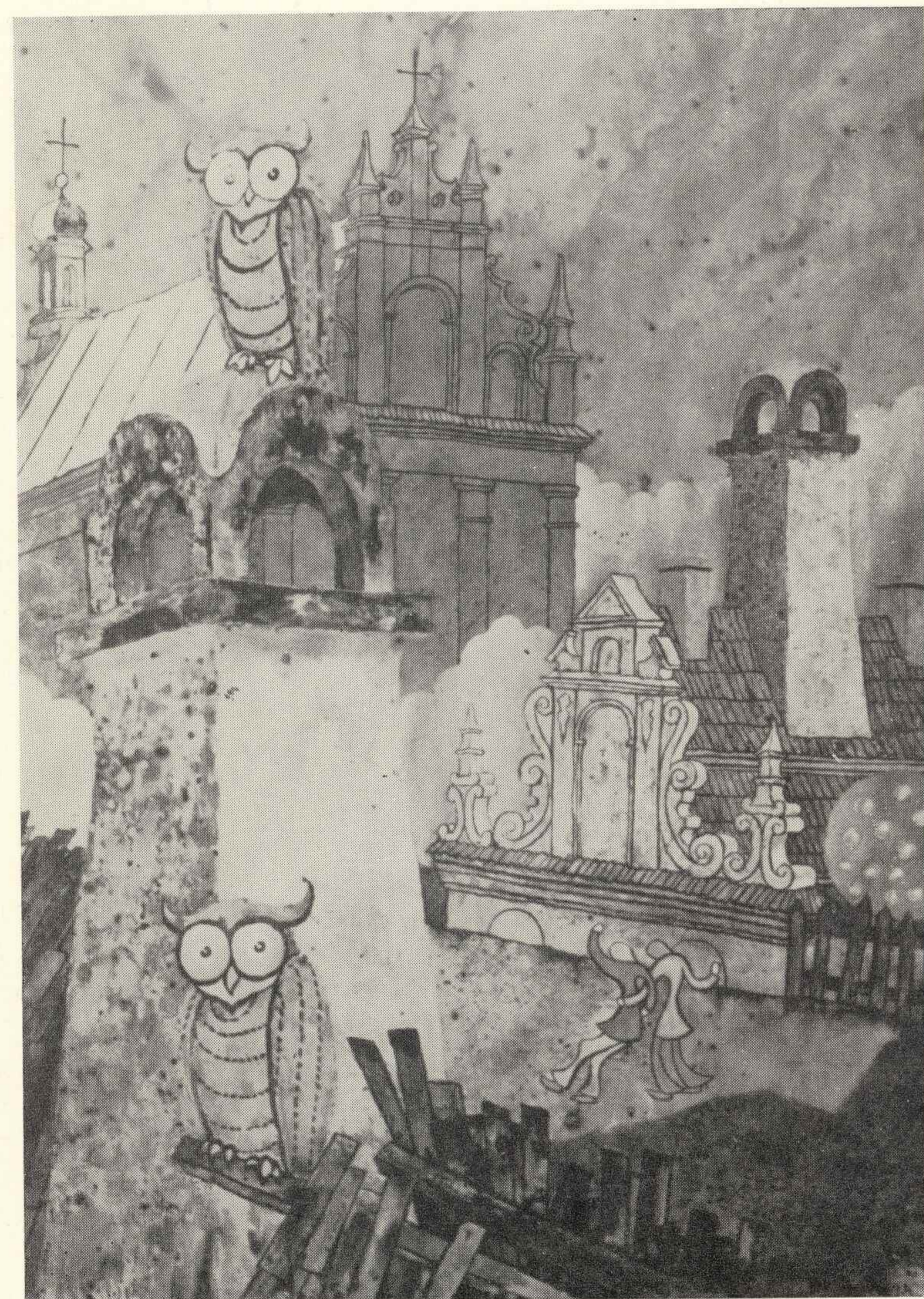

46. Garncarz z Kazimierza

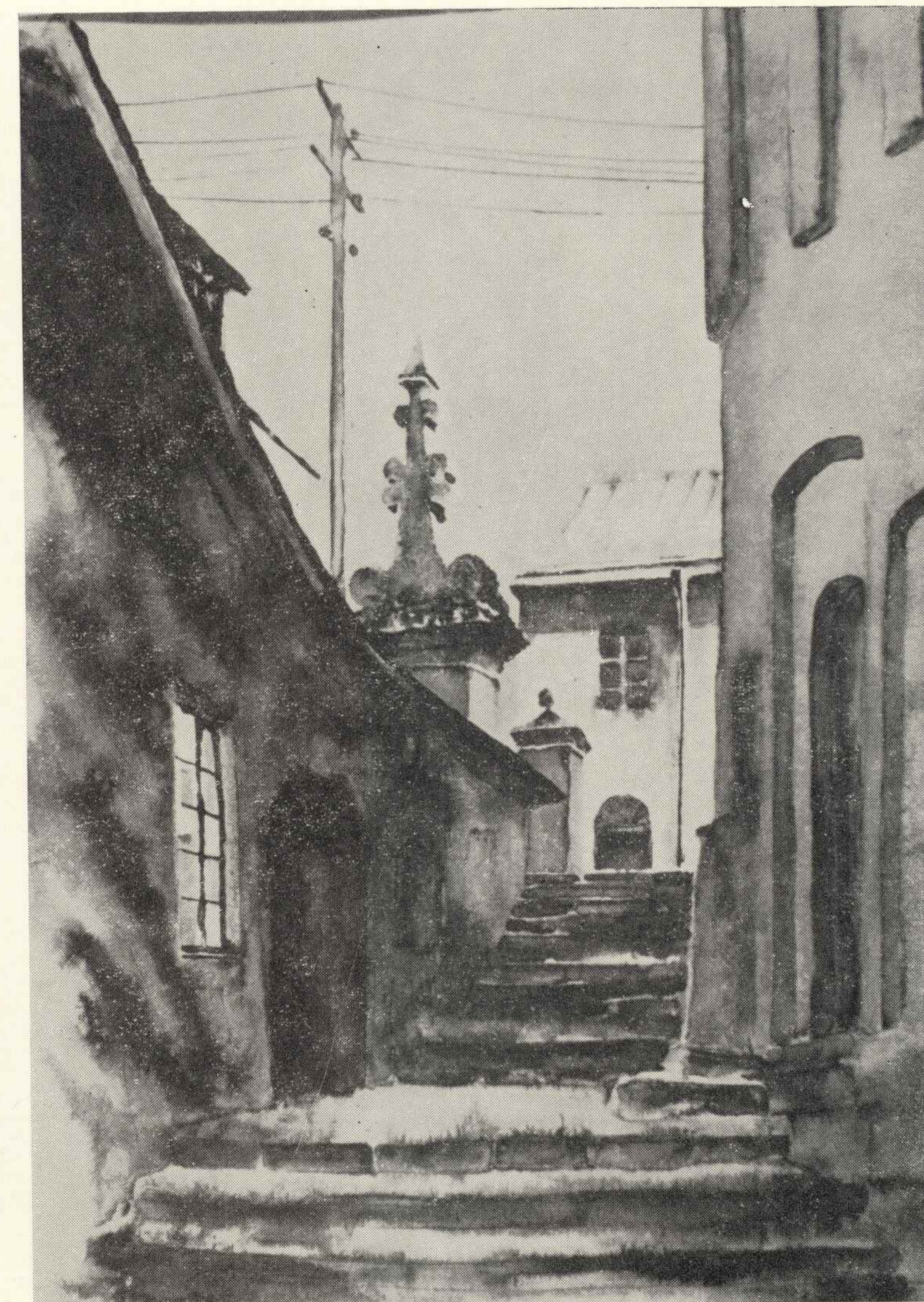

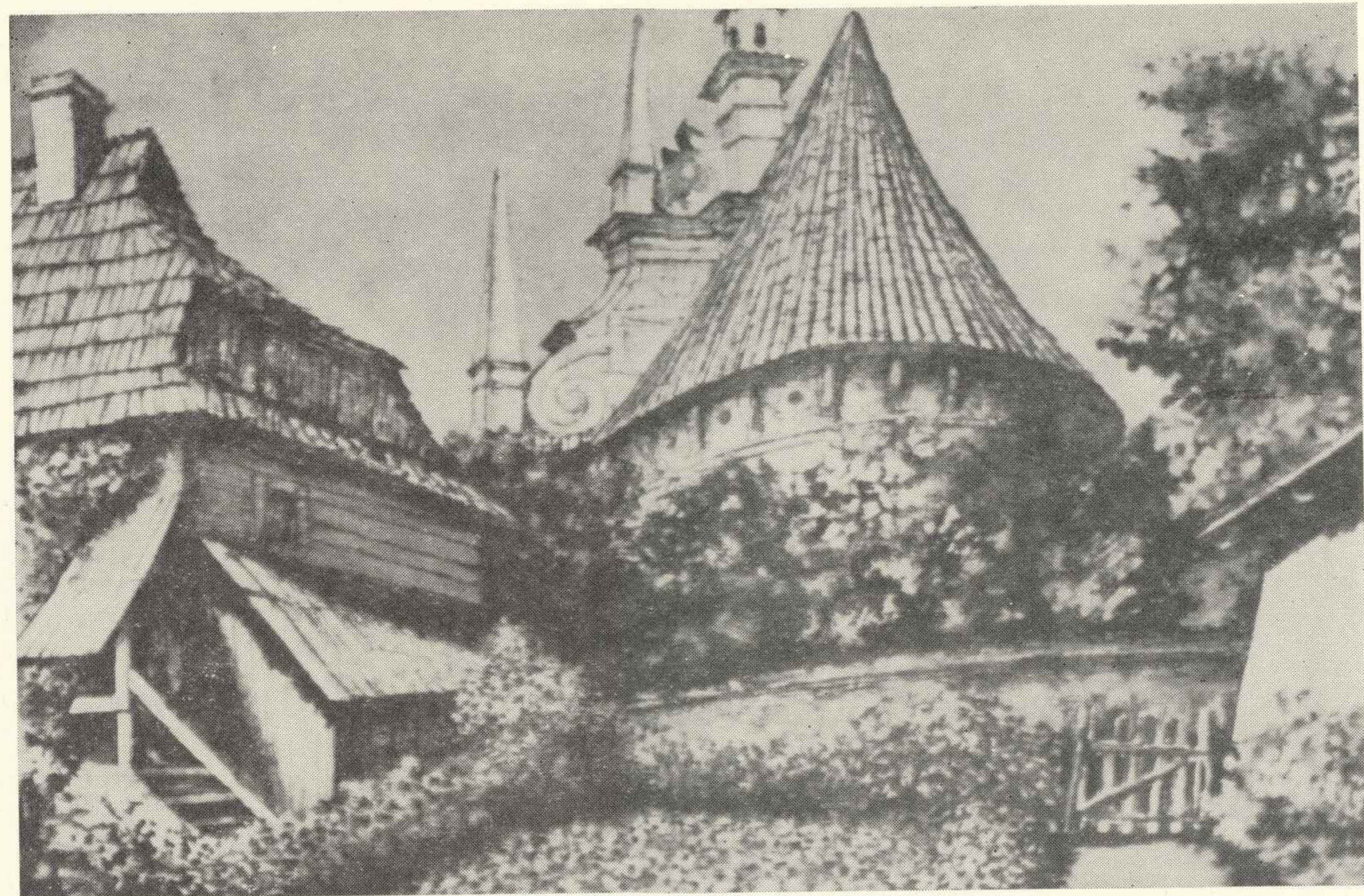
47. Podwórko przy ul. Lubelskiej

127. Kominy (cykl „Zaczarowany Kazimierz”)

65. Uliczka koło Dominikanów

70. Tyły Fary

119. Architektura I

62. Wejście do Fary (Studium oświetlenia)

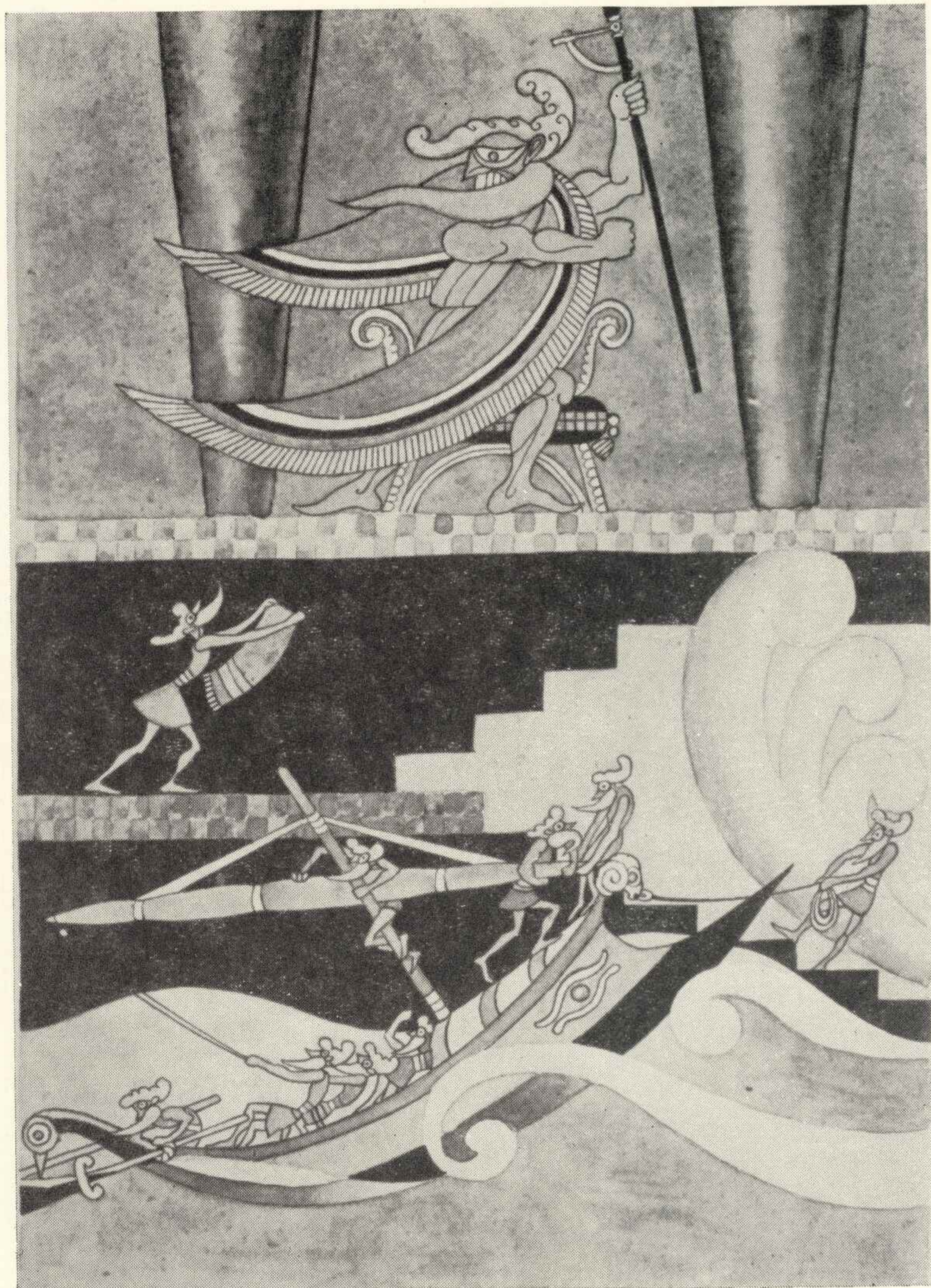
56. Władysław Odonicz na łowach („Bigos Staropolski”)

70. Drzewo życia (cykl „Gilgamesz” —
Legendy Sumeryjskie)

102. Isztar szuka Tammuza (cykl „Isztar i Tammuz” —
Legendy Sumeryjskie)

143. Eol zagniewany
(Homer, „Odyseja”)

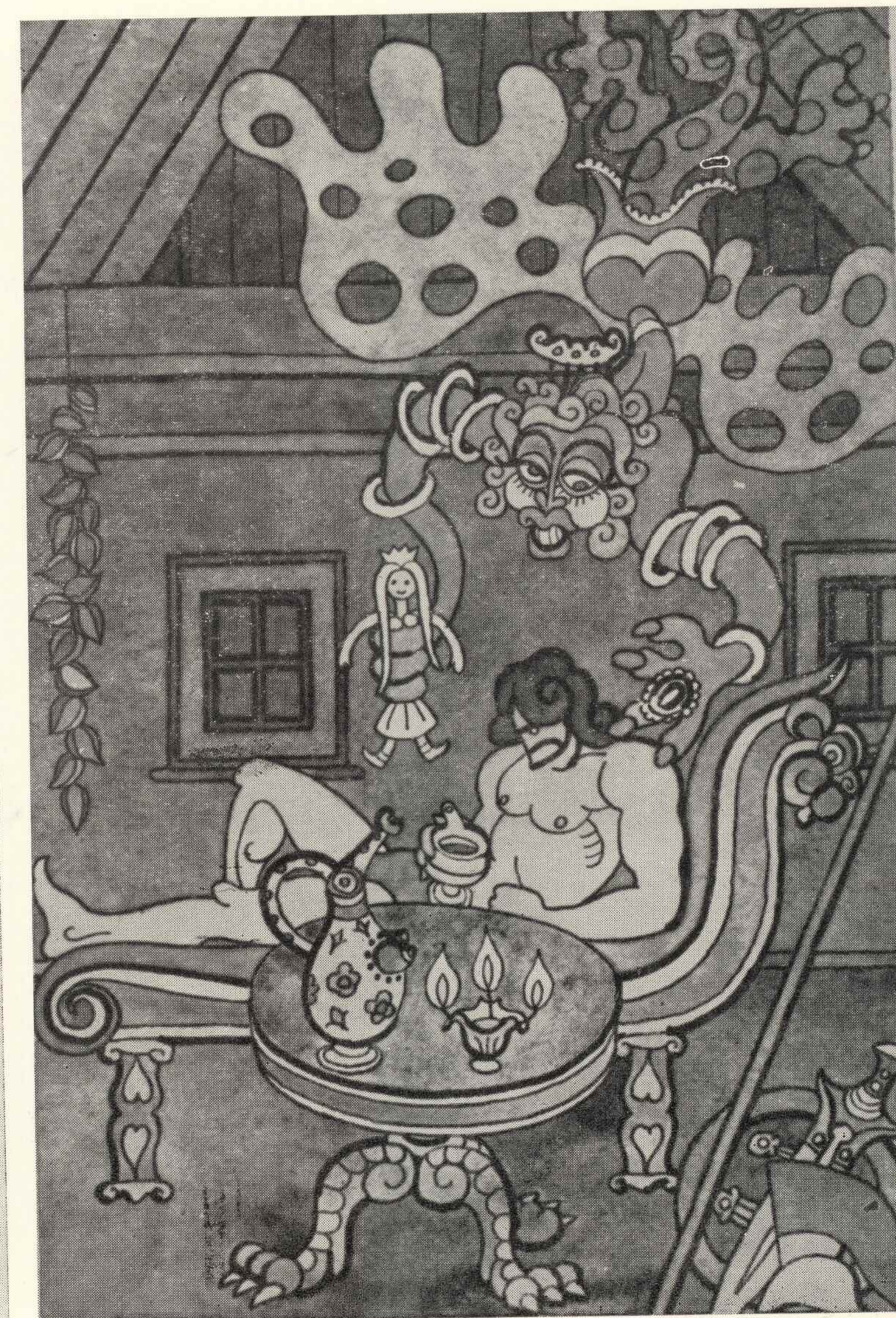

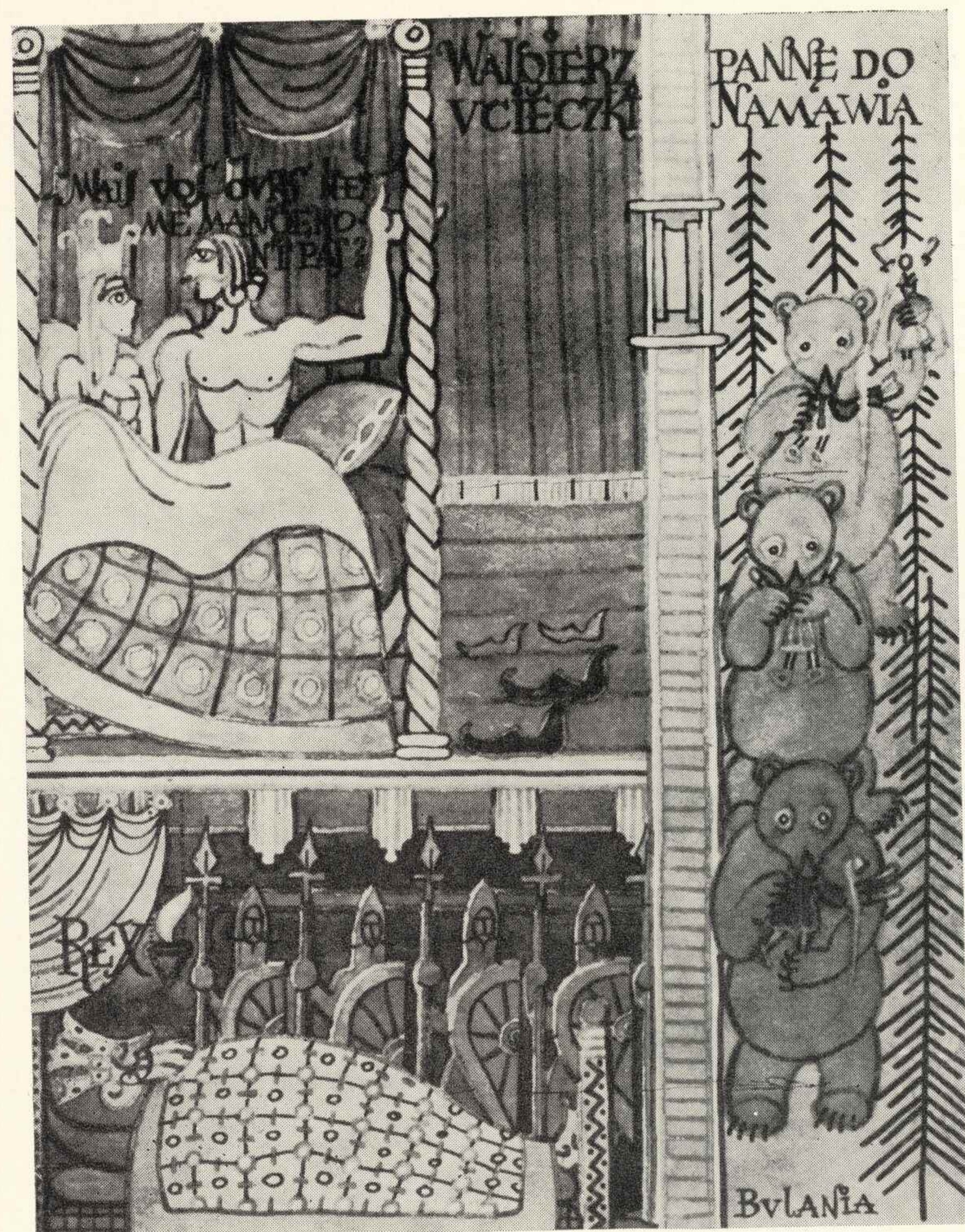
149. Odwieziony we śnie na Itakę — Odyseusz repatriowany
(Homer, „Odyseja”)

170. Ostateczny pojedynek (Wergiliusz, „Eneida”)

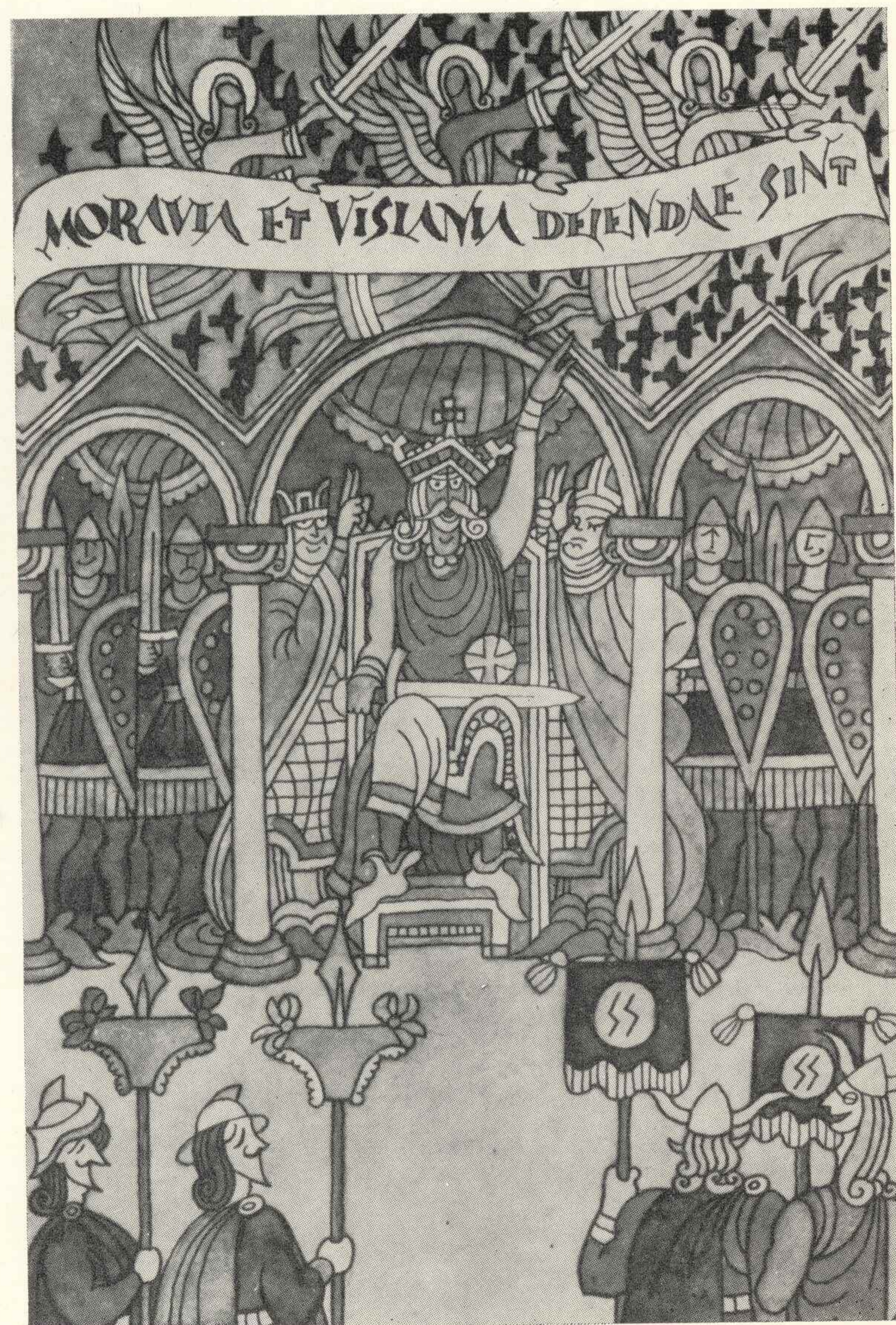

167. Nie dam Lawinii! (Wergiliusz, „Eneida”)

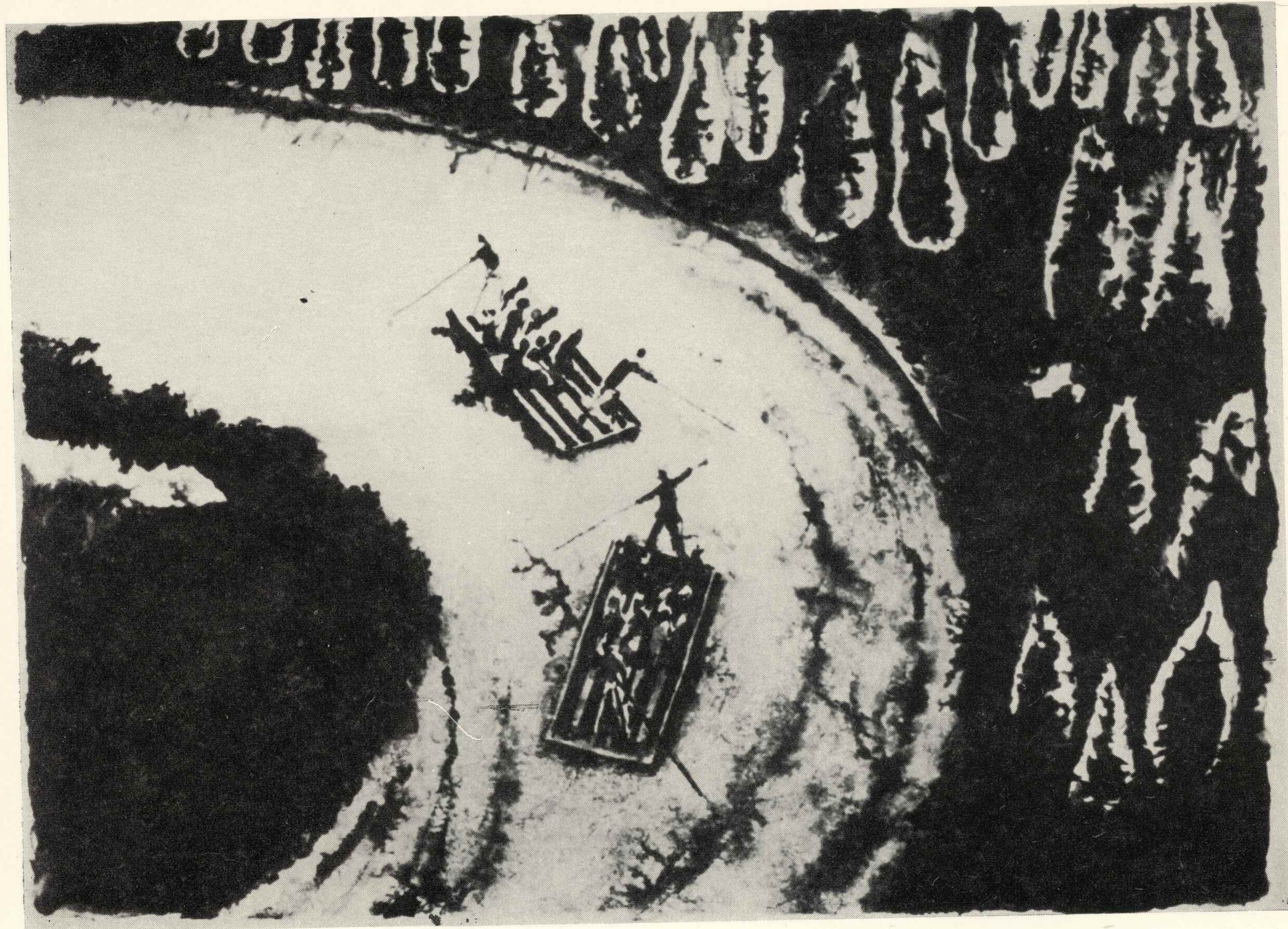
210a. Słowianie nie mogą mieć państw
(Legenda Krakowska — „Wandzia i szkopy”)

174. Planowanie ucieczki („Walgierz Udały”)

208a. Perun II (cykl „Bogowie Słowiańscy”)

36. Spływ Dynajcem

38. Sw. Jerzy (wariant III)

19. Walka

SPIS
ZACHOWANYCH PRAC
STANISŁAWA HISZPAŃSKIEGO

RYSUNKI — MIASTA POLSKI

WARSZAWA

1. Wnętrze ze Starówki, lata trzydzieste, akwarela, 25,5×15
2. Szeroki Dunaj ku Nowomiejskiej, 1953, rysunek ołówkiem, 22×30
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
3. Odbudowa Starówki, 1953, rysunek ołówkiem, 32,7×24,5
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
4. Ulica Podwale ku Rynkowi (szkic I), 1953, rysunek ołówkiem, 32,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
5. Odbudowa Starówki, 1953, rysunek ołówkiem tusz, 27,5×24
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
6. Kamienica Książąt Mazowieckich, 1954, rysunek ołówkiem, 32,7×24,5
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
7. Ulica Podwale (szkic II), 1954, rysunek ołówkiem, 24,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
8. Odbudowa Starówki, 1954, tusz redisówka
wł. p. Elżbieta Kuczyńska, Caracas
9. Wieża Marszałkowska i Nowe Miasto, 1954, rysunek ołówkiem, 24,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
10. Ulica Jezuicka, 1954, rysunek ołówkiem, 24,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
11. Krzywe Koło, 1954, tusz piórko, 19×23
wł. p. Stefan Schubert, Warszawa
12. Pod „Domem Kata”, 1954, rysunek ołówkiem, 24,4×32,6
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
13. Odbudowa Starówki, 1955, rysunek tuszem, 32,5×24,5
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
14. Ulica Szeroki Dunaj, rysunek ołówkiem, 24,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
15. Ulica Krzywe Koło, rysunek ołówkiem, 24,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
16. Ulica Brzozowa, rysunek ołówkiem, 24,5×32,7
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa
17. Ulica Krzywe Koło 3, rysunek ołówkiem, 32,7×24,5
wł. Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, Warszawa

MIRSK

18. Widok z okna w Mirsku, 1946, tempera, 14×20,5

PŁOCK

19. Kościół Dominikanów, 1954, tusz redisówka, 23,5×31
20. Wieża Szlachecka, 1954, tusz redisówka, ołówek, 23,5×31
21. Bez tytułu, 1954, rysunek ołówkiem, 29,5×23
22. Kamienica „Pod Trąbami”, 1954, rysunek ołówkiem, 23×31

23. Dom Towarzystwa Naukowego Płockiego pl. Narutowicza, 1954, rysunek ołówkiem, 22,5×32
24. Bez tytułu, 1954, rysunek ołówkiem, 22,5×31,5
25. Stary Rynek (wg. szkicu z 1954 r.), 1962, tusz redisówka, 23,5×31,5

GNIEZNO

26. Fara (Św. Trójca), 1955, tusz technika własna, 21,5×27
27. Św. Trójca, 1955, rysunek ołówkiem, 23×32

GDAŃSK

28. Spichrze nad Motławą, przed 1964, tusz akwarela winawil wł. DESA, Warszawa ul. Nowy Świat

JAROSŁAW

29. Baszta, 1967, rysunek ołówkiem, 30×21
30. Bez tytułu, 1967, rysunek ołówkiem, 30×21
31. Bez tytułu, 1967, rysunek ołówkiem, 30×21

KAZIMIERZ DOLNY

tusz, technika własna

32. Podwórkko przy ul. Lubelskiej (wariant), 1952, 30×23,5
wł. p. Andrzej Tomaszewski, Warszawa
33. Motyw z Kazimierza Dolnego — róg Senatorskiej i Klasztornej, 1952, 24×30,5
34. Kazimierz Dolny — Chata w ruinie spichrza, ok. 1952, 18×28
wł. Ministerstwo Budownictwa i Materiałów Budowlanych
35. Senatorska nad Grodzem, 1953, 23×32
wł. Córki Artysty
36. Tyły kamienic przy ul. Senatorskiej, 1953, 19,5×29
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
37. Kaplica przy Farze, 1953, 17,5×25
wł. p. Zygmunt Morawski, Warszawa
38. Kazimierz, ok. 1953, 16×24
wł. p. Eleonora Ostrowska, Warszawa
39. Kazimierz Dolny, ok. 1953, 20×23
zak. MKiS
40. Kazimierz Dolny, ok. 1953, 20×23
zak. MKiS
41. Kazimierz Dolny, ok. 1953, 20×23
zak. MKiS
42. Kazimierz Dolny, ok. 1953, 20×23
zak. MKiS
43. Kazimierz Dolny, ok. 1953, 20×23
zak. MKiS
44. Kazimierz Dolny, ok. 1953, 20×23
zak. MKiS

45. Widok z Kazimierza, 1954, 17×22,5
wł. p. Irena Klemczyńska-Michalska, Warszawa
46. Garniarz z Kazimierza, 1954, 28×20
47. Podwórkko przy ul. Lubelskiej, 1954, 16×22
48. Młoda wieś (Z targu w Kazimierzu), 1954, 31×20,3
49. Dziady proszalne, 1954, 17,5×24
wł. p. Zygmunt Morawski, Warszawa
50. Kościół Reformatorów II (wg szkicu z 1953 r.), 1954, 16,5×14
wł. p. Jacek Jaruchowski, Gdańsk-Wrzeszcz
51. Kaplica przy Farze, 1954, 30,5×40
52. Tyły kamienic przy ul. Senatorskiej, 1957, 16×25
53. Raik na tyłach ul. Puławskiej, 1957, 19×23
wł. pp. K. i J. Boscy, Komorów
54. Kazimierz, lata pięćdziesiąte
wł. pp. K. i St. Brzozowscy, Łódź
55. Kazimierz, lata pięćdziesiąte
wł. dawniej p. Kazimierz Wojtatowicz, Warszawa
56. Św. Krzysztof — Fara od strony Nadrzecznej, lata pięćdziesiąte, 19×25,5
57. Odpust — Baby, 1960 (tusz, akwarela, tempera), 29,6×22
wł. p. Andrzej Tomaszewski, Warszawa
58. Dziady proszalne (Kazimierz), 1960 (tusz akwarela), 21×28
wł. p. Irena Klemczyńska-Michalska, Warszawa
59. Narożnik z rudalami, 1961, 21,7×27,8
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
60. Rynek w Kazimierzu, przed 1964 (akwarela)
wł. DESA, Warszawa
61. Fara w Kazimierzu, 1964 (akwarela), 30×45
wł. pp. Wilczewscy, Bydgoszcz
62. Wejście do Fary (Studium oświetlenia), 1964, 20×20
wł. Muzeum Okręgowe, Lublin
63. Rudery w słońcu (ul. Lubelska — stan z 1954 r.) — Architektura II, 1964 (akwarela, winawil), 32,5×44
64. Rynek w Kazimierzu, 1964 (tusz akwarela), 32×24
wł. p. Alicja Piotrowska, Warszawa
65. Uliczka koło Dominikanów, 1965, 31×21
66. Ulica Reformacka w Kazimierzu, 16×22
wł. Muzeum Okręgowe, Lublin
67. Kazimierz Dolny — Malarze, (akwarela tempera), 30×22
wł. p. Barbara Cybulska, Warszawa
68. Dom przy ul. Lubelskiej 7, 19,5×29
wł. p. Jerzy Żurawski, Kazimierz Dolny
69. Fara o świcie, 37×24,3
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
70. Tyły Fary, 24×32,5
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego

KAZIMIERZ DOLNY

rysunki ołówkiem

71. Tyły domu, ul. Senatorska, 1952, 22,8×30,5
72. Kościół Reformatorów I, 1952, 23×31,5

73. Kościół Reformatorów II, 1952, 23×31,5
74. Kościół Reformatorów III, 1952, 21,8×31
75. Róg Senatorskiej i Reformackiej, 1952, 23×31
76. Chałupki przy ul. Lubelskiej I, 1952, 23×31
77. Chatka czarownicy — ul. Lubelska 7, 1952, 23×31
78. Wejście do Fary, 1952, 31×23
79. Sala w kamienicy „Pod św. Krzysztofem”, 1952, 23,5×31,5
80. Ulica Lubelska — narożnik Rynku (Ulica Lubelska przy Rynku), 1952, 23×31
81. Podwórkko przy ul. Lubelskiej, 1952, 23×31
82. Część ulicy Nadrzecznej, 1952, 22×31,5
83. Rudery przy ul. Lubelskiej, 1952, 23×31,5
84. Fragment Fary od północy, 1952, 23,5×31
85. Tyły Rynku od południa (Z Nadrzecznej ku Rynkowi), 1952, 32×31,5
86. Zamek od zachodu, ok. 1952, 23×31
87. Dom w ruinie spichrza (na wprost ul. Puławskiej 48 i 65), ok. 1952, 20,3×31,5
88. Senatorska 11 — Tyły Kamienicy Celejowskiej I, ok. 1952, 23×31
89. Tyły ulicy Senatorskiej 9 i 11, ok. 1952, 23×31,5
90. Różne chałupki, ok. 1952, 21,5×31
91. Tyły Fary, ok. 1952, 23,5×31
92. Zamek od wschodu, ok. 1952, 22,5×31
93. Z Nadrzecznej ku Rynkowi (Tyły Rynku od południa), ok. 1952, 22×31
94. Uliczka Cmentarna, ok. 1952, 23,5×31,5
95. Kaplica przy Farze I, ok. 1952, 31×23
96. Ulica Nadrzeczna 12, ok. 1952, 23×31
97. Klasztor Reformatorów, 1953, 32,6×24
wł. p. Andrzej Tomaszewski, Warszawa
98. Fara od zachodu, 1953, 30×21,5
99. Raik na tyłach ul. Puławskiej, 1953, 24,5×32,5
100. Wnętrze przyziemia — ul. Senatorska 15, 1953, 22,5×30,5
101. Ulica Puławska, 1953, 23,5×31
102. Tyły słynnych kamienic w Rynku I (od wschodu), 1953, 22,5×30,5
103. Chałupki przy ul. Lubelskiej II, 1953, 22×31
104. Rzeczułka wzdłuż Senatorskiej, 1953, 23×31
105. Tego już nie ma, 1953, 23×31,5
106. Tyły domów przy ul. Puławskiej, 1953, 23×31
107. Uliczka przy Dominikanach, 1953, 31×22
108. Ul. Nadrzeczna 20, 1953, 24,7×33
wł. p. Joanna Kobińska, Warszawa
109. Motyw z Kazimierza Dolnego — Kościół Reformatorów II, 1953, 31×23,5
110. Klasztor Reformatorów, ok. 1953, 31×23
111. Rynek koński, ok. 1953, 22,5×32
112. Tyły domów — ul. Senatorska 5, ok. 1953, 23×31
113. Kazimierz Dolny — fragment Fary (wariant II), ok. 1953, 31,5×23

114. Motyw z Kazimierza Dolnego — ul. Senatorska 5, ok. 1953, 23×32
115. Tyły słynnych kamienic przy Rynku II, 1954, 22×31
116. Ulica Senatorska 11 (tyły Kamienicy Celejowskiej), 1954, 23×31,5
117. Ulica Nadrzeczna 8 (od podwórza), 1954, 22,5×31,5
118. Kościół Reformatorów IV, 1954, 23×31,5
119. Architektura I, 1954, 23×31
120. Kaplica przy Farze II, 1954, 31,5×24,5
121. Reformaci — Wejście, 1956, 22,5×30,5

Cykl „ZACZAROWANY KAZIMIERZ”

122. Koty (wariant), 1964, tusze barwne winawil złoto, 34×36
wł. p. Józef Heller, Warszawa
123. Koty (wariant), 1966, tusze barwne winawil złoto, 32,5×44
wł. pp. Irena Laskowska i Janina Ezupowiczowa, Toruń
124. Jeże, 1966, tusze barwne, akwarela winawil, 50×35
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
125. Koty, 1971, tusze barwne akwarela winawil, 50×35
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
126. Zwierzątka z Celejowskiej, 1973, tusze barwne akwarela winawil, 49,7×34,6
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
127. Kominy, 1973, tusze barwne akwarela winawil, 50,5×35
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
128. Dziaduś, 1973, tusze barwne akwarela winawil, 50,5×35
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
129. Pegaz, 1974, tusze barwne akwarela winawil, 49,7×34,7
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego
130. Esterka, 1974, tusze barwne akwarela winawil, 49,2×34,9
wł. Muzeum Kazimierza Dolnego

ILUSTRACJE

- 1-19. „KULAWY BOSMAN”, Jerzy Bohdan Rychliński, 1956, piórko tusz (19 plansz)
Okręt duchów, 18,5×19
Salwa noży, 9,5×13
Szkwał w nosie, 17×18,5
Strzelcy, 9,5×14
Rajtar o marynarzach, 16,5×19
Szalupa, 13,5×13
Matematyka Smętka, 18×18
Lekarstwo, 12,5×12
Wesoły Roger, Rekin 25,5×18
Wismarski areoszt, 23×18
Na „Anakondzie”, 15×18
Medyk Jej Wysokości, 17×19
Bójka, 14×13
Końcówka Odwołanie Smętka, 12×12
końcówką do „Z boju w sztorm”, 12×12
Karetko, 11×13

warianty:

- Bójka, 14,5×12
końcówka do „Na Anakondzie”
Wesoły Roger, (końcówka), 8×13
W domu u Grobli, (końcówka), 9×12,5
Wisnarski areszt (końcówka), 7×12
Szkwał w nosie, 16×18
Wesoły Roger, Rekin 25×18
W domu u Grobli, 13×18
Końcówka do Matematyki Smętka, 9×12
Końcówka do Matematyki Smętka, 9×12
Z boju w sztorm, 14×18
Odwołanie Smętka, 16×17,5
20-31. 12 ilustracji do wydania I
- „BIGOS STAROPOLSKI” zachowane ilustracje do utworów
R. Zielińskiego, W. Wernica, K. Skowrońskiego i in. drukowane w „Za i Przeciw”, 1959:
32. Wielkanoc, tusz, 16×23
32a. wariant, tusz, 11,5×17,5
33. Biała Dama Stanisława Augusta, tusz, 18,5×12,5
33a. wariant, tusz, 18×12,5
34. Toaleta ks. biskupa Ignacego Krasickiego, tusz, 12×11,5
35. Poselstwo w Rzymie, tusz, 23,5×15,5
36. Igraszki pp. Rysiów, tusz, 17,5×13,5
37. Ślub u Świnka-Zielińskich, tusz, 17,5×12,5
38. Bona i rycerstwo, tusz, 12×18
39. Młody Mikołaj Rej, tusz, 18×12,5
40. W noc wigilijną piwa nie warzyć, tusz, 18×13
41. Rzeczpospolita Babińska — Dzwon, tusz, 18×14
42. Rzeczpospolita Babińska — Dzik staruszek, tusz, 18×14
43. Jan III i Marysienka, tusz, 13×18
44. Jan III i pustelnik, tusz, 17,5×13
45. Ojciec i syn (Lubomirscy), tusz, 17,5×12,5
46. Casanova, tusz, 18,5×12,5
47. Duch Wołodkowicza, tusz, 18,5×13,5
48. Na Łysej Górze, tusz, 17,5×12,5
49. Rex czy Ryx?, tusz, 18×13
50. Pan Ryś i Radziwiłł, tusz, 13,5×12,5
51. Wigilia u Branickich w Białymstoku, tusz, 22,5×15,5
52. Niedźwiedź z Niepołomic, tusz, 16×16
53. Panie polują, tusz, 14×16
54. Uczta weselna Bony, tusz, 16,5×23
55. Śmierć Sieciecha, tusz, 14×16
wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
56. Władysław Odcnicz na łowach, tusz, 14×16
wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
57. Pan Twardowski, tusz, 13,6×16
wł. p. Kazimierz Chorzewski, Warszawa-Włochy

LEGENDY SUMERYJSKIE wg. Marty Michalskiej

- Cykl „STWORZENIE ZIEMI — POTOP”, tusz akwarela werniks, 26×16 (dwie plansze)
58. Bunt Chaosu, 1961
58a. wariant, 1969
wł. p. Wanda Dzierżkowska, Wrocław
58b. wariant (bez daty)
59. Utnapisztim — Potop, 1961
Cykl „GILGAMESZ”, tusz akwarela werniks, 26×16 (12 plansz)
60. Gilgamesz i jego lud (Gilgamesz król), VII 1970
60a. wariant I (bez daty)
wł. p. Marta Michalska, Warszawa
60b. wariant II (bez daty)
wł. p. Maria Łaska-Welfeld, Warszawa
61. Enkidu i kapłanka Isztary, 1963
61a. wariant I (bez daty)
62. Próba siły, XII 1970
63. Walka z Huwawą, 1961
64. Ognisty byk, XI 1970
65. Bohaterowie wypoczywają (uczują), III 1963
65a. wariant I (bez daty)
wł. Towarzystwo Naukowe Płockie, Płock
66. Wyrok na Enkidu, IX 1972
66a. wariant, 1970
wł. p. Nina Salwa, Warszawa
66b. wariant, 1970
wł. p. Mirosława Pęska, Warszawa
66c. wariant, 1968
67. Enkidu w Domu Bogów, VI 1962
68. Gilgamesz i Bóg Szamasz, 1961
68a. wariant (bez daty)
wł. Towarzystwo Naukowe Płockie, Płock
69. Rzeką Śmierci do Noego, 1972
69a. wariant, XII 1970
70. Drzewo Życia, 1968
71. Fatalny wąż, 1971
71a. wariant I, 1968
71b. wariant II, 1969
72-90. Gilgamesz, 1961, rysunki tuszem
plansza I: 12×16,5×6, 12×16,7×5
Stworzenie Enkidu, Enkidu silny i łagodny, Bogini Ereszkigal, Potwór Huwawa i Szirusz
plansza II: 7×4, 7×4, 7×4, 7×4
Ognisty Byk, Po zwyciężeniu Ognistego Byka, Potwór Huwawa, Tryumfalny taniec
plansza III: 12×16, 7×4, 12×16, 6×5
Gilgamesz w Lesie klejnotów, Gilgamesz wypoczywa, Enkidu w Domu Bogów, Walka Enkidu z Gilgameszem
plansza IV: 7×4, 7×4, 7×4, 7×4
Enkidu i kapłanka Isztary, Enkidu opala sierść i pazury,

- Odpczynek, Enkidu zabity
plansza V: 7×4, 7×4, 7×4, 7×4
Gilgamesz przebywa morze, Ziele Życia, Wąż zjada Ziele Życia, (końcówka)
91-99. Gilgamesz, rysunki tuszem
Bez tytułu, 7×4; Enkidu opala sierść i pazury, 7×4; Bez tytułu, 7×4; Enkidu opala pazury, 7×4; Enkidu i kapłanka Isztary, 8×5; Ognisty Byk, 7×5; Enkidu zabity, 7×4,5; Gilgamesz tańczy, 6,5×5; Enkidu i kapłanka Isztary, 12×18

Cykl „ISZTAR I TAMMUZ”, 1961—1972, tusz akwarela werniks, 24×16 (5 plansz)

100. Isztar i Tammuz — Idylla, III 1963
101. Ereszkigal porywa Tammuza, IV 1963
101a. wariant, 1969
wł. p. Wanda Dzierżkowska, Wrocław
102. Isztar szuka Tammuza, IX 1972
102a. wariant, 1971
102b. wariant, III 1963
102c. wariant, XII 1969
102d. wariant, 1969
wł. p. Krzysztof Dąbrowski, Warszawa
103. Zejście Isztar do piekieł, 1961
104. Zmartwychwstanie Tammuza, 1969
104a. wariant, XII 1969
104b. wariant, 1972
105-112. Isztar i Tammuz, 1961, rysunki tuszem
plansza I: 8×16, 8×7, 7×8, 9×6
Isztar i Tammuz — Sielanka, Isztar u bram piekieł, Ereszkigal dręczy Isztar chorobami, Potwór zwabia Tammuza do rzeki
plansza II: 8×16, 8×8, 8×8, 9×6
Śmierć Tammuza, Wyjście Isztar z piekieł, Ereszkigal oddaje Tammuza, Isztar szuka Tammuza
113-126. Isztar i Tammuz, 1961, przerywniki, tusz
Bez tytułu, 6,5×4; Zejście Isztar, 7×6; Enkidu zabity, 7×4; Ognisty Byk, 7×4; Enkidu i kapłanka Isztary, 8,5×5; Enkidu opala pazury, 6,5×4; Enkidu opala sierść i pazury, 7×4; bez tytułu, 7×4,5; Gilgamesz tańczy, 6×3,5; Śmierć Tammuza, 7,5×16; Isztar i Tammuz, 8×17; Isztar u bram piekieł, 7,5×7; Ereszkigal dręczy Isztar, 8×7,5; Enkidu i kapłanka Isztary, 12×15,5)
127-131. Isztar i Tammuz, rysunki piórkiem, tusz
Zejście Isztar, 7×6; Ereszkigal dręczy Isztar, 8×8; Isztar u bram piekieł, 7,5×7,5; Isztar i Tammuz, 8×17; Śmierć Tammuza, 7,5×16
„ODYSEJA”, Homer, 1963 — 1969, tusz czarny akwarela, 28×20 (24 plansze)
132. Telemak, Atena i gachowie, X 1963
133. Telemak u Menelaosa, 1969
134. Proteusz zmienny, I 1964
135. Zasadzka na Telemaka, II 1964
135a. wariant, III 1974
wł. p. Maria Kucharska, Warszawa
136. Odyseusz u Kalipso, II 1964
137. Pcsejdon zabiera głos, II 1964
138. Ocalenie I, III 1964
138a. Ocalenie II, 1964
wł. p. Halina Cetnarowicz, Warszawa
139. Królewna Nauzykaa (wariant III), XI 1966
140. Odyseusz i królowa Arete, III 1964
141. Skandal u Lotofagów, II 1964
142. Polifem, XI 1963
143. Eol zagniewany, XII 1963
144. Czarodziejka Kirke, XII 1963
145. Duchy poległych towarzyszy, XI 1963
146. Syreny, XII 1963
147. Scylla, X 1963
148. Charybda, II 1964
149. Odwieziony we śnie na Itakę — Odyseusz repatriowany III 1964
150. U Eumajosa świniarza, II 1964
151. Wróżebny picur, XI 1963
152. Dwanaście toporów, I 1964
153. Zemsta, I 1964
154. Krewni i znajomi pobitych, I 1964
155. Happy end i porządki domowe, V 1964
„ENEIDA”, Wergiliusz, VI 1972 — VIII 1974, tusz czarny akwarela werniks, 30×20 (15 plansz)
156. Śmierć Troi, I 1974, księga II wiersz 260
156a. wariant (żółty), III 1973
wł. p. Halina Sielska, Warszawa
156b. wariant, III 1973
157. Ewakuacja ludności Troi, VI 1972, ks. II w. 795
158. Polifemowy niedojadek, VI 1972, ks. III w. 590
159. Harpie (Puptaszki), VI 1972, ks. III w. 225
160. Eneasz i Dydona, VIII 1974, ks. I w. 595
160a. wariant, II 1972
160b. wariant, III 1973
161. Spływaj kochanecku, IV 1973, ks. IV w. 580
161a. wariant, III 1972
162. Samobójstwo Dydony, 1972, ks. IV w. 660
163. Brzegi Italii, 1972, ks. VII w. 25
164. Sybilla Kumejska, VII 1972, ks. VI w. 45
164a. wariant, IV 1973
164b. wariant (złocisty), ok. 1973
wł. p. Irena Jabłońska, Katowice
164c. wariant, VIII 1974
165. Przyszłość przyszłego Rzymu, VII 1972, ks. VI w. 755
166. Przyjaźń tubylczym narodom! VIII 1972, ks. VII w. 195

167. Nie dam Lawinii, V 1973, ks. VII w. 455
 168. Mobilizacja powszechna, I 1974, ks. VII w. 470
 168a. wariant, V 1973
 169. Turnus walczy, V 1972, ks. XII w. 325
 169a. wariant, IV 1973
 170. Ostateczny pojedynek, III 1972, ks. XII w. 925
 170a. wariant, V 1973

„WALGIERZ UDAŁY”, tusze barwne akwarela, 29×22 (30 plansz)

171. Walgierz na dworze króla Francji, III 1974
 172. Walgierz w turnieju zwycięża, III 1974
 173. Pieśń miłosna, III 1974
 174. Planowanie ucieczki, I IV 1974
 175. Przeprowadzenie przez Ren, III 1974
 176. Giń zawalidrogo, IV 1974
 177. Walgierz do swego Tyńca powraca, IV 1974
 178. Walgierz sądy odprawia, IV 1974
 179. Wisław in fundo zamknion, IV 1974
 180. Walgierz na wojnę rusza, IV 1974
 181. Pani Stara grzesznie radzi, IV 1974
 182. Heligunda Wisława zwalnia, IV 1974
 183. Wisław Heligundę uwozi, I V 1974
 184. Czemu smętni, gdy ja wracam?, V 1974
 185. Gdzie pani Heligunda?, V 1974
 186. To kara, a teraz pomsta, V 1974
 187. Pomścij zniewoloną niewinność, V 1974
 188. Tu go czekaj cierpliwie, V 1974
 189. Heligunda ostrzega Wisława, V 1974
 190. Walgierz czeka cierpliwie na złą matkę syna, V 1974
 191. Walgierz zdradziecko w sieci pojman, VI 1974
 192. Nim kować będziem, trza go osłabić, VI 1974
 193. Walgierz sromotnie okowan, VI 1974
 194. Zgroza patrzeć, grzech rysować, VI 1974
 195. Przynieś mój miecz, a pojmę cię za żonę, VI 1974
 196. Rynga Dobra niesie miecz Walgierzowi, VI 1974
 197. A ja sobie przysiędę aż do nocy, VII 1974
 197a. wariant, VII 1974
 wł. p. Bogna Neumann, Warszawa
 198. Horribile sed iuste, VII 1974
 199. Crescite et multiplicamini, XII 1974
 199a. wariant, VIII 1974
 wł. pp. Michałostwo Neumannowie, Warszawa
 200. Tak rozrodczo jest zacny dom Toporczyków, VIII 1974
 201. Okładka, II 1974, tusze barwne werniks złoto, 32×21,5
 202. Zeszyt 7 kartkowy — szkice ilustracji do „Walgierza Udałego” + szkice okładki, ołówki, 20×14,5

ILUSTRACJE DO LEGEND POLSKICH

„KUNEGUNDA Z CHOJNAST”

203. Kunegunda w kaplicy, 1948, tusz czarny piórko, 13×16,5

204. Polowanie na żubra, 1948, tusz czarny piórko, 13×16,5
 wł. ks. Jan Starszyk, Wiskitki

Cykl „BOGOWIE SŁOWIAŃSCY”

205. Weles, 1965, tusze akwarela winawil, 50,5×35,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 206. Dadźbóg, 1965, tusze akwarela winawil, 50,5×35,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 207. Trygław (wariant I), 1965, tusze akwarela winawil, 50,5×35,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 207a. Trygław (wariant II), 1966 tusze winawil, 50,5×35,5
 208. Perun (wariant I), 1965, tusze akwarela winawil, 50,5×35,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 208a. Perun (wariant II), 1974, tusze winawil, 45×28
 209. Swarozyc, 1974, tusze winawil, 50,5×35,5

Legenda krakowska „WANDZIA I SZKOPY”

210. Słowianie nie mogą mieć państw, 1970, tusz werniks akwarela 27,5×18,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 210a. wariant, III 1973, tusz akwarela werniks, 28×20
 210b. wariant, VI 1973, tusz akwarela werniks, 28×20
 211. Zwycięski powrót, 1970, tusz werniks akwarela, 27,5×18,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 212. Gród Kraków, 1970, tusz werniks akwarela, 27,5×18,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 213. Ja cię kocham, 1970, tusz werniks akwarela, 27,5×18,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 214. Muszę cię mieć, 1970, tusz werniks akwarela, 27,5×18,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
 215. Alles kaputt..., 1970, tusz werniks akwarela, 27,5×18,5
 wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa

ILUSTRACJE RÓŻNE

Zachowane ilustracje do pieśni i piosenek podhalańskich, lata trzydzieste:

- 216-217. x x x
 wł. p. Zofia Klemczyńska, Warszawa
 218. Janosik, Janosik, kaś podział pałasik, 1931, akwarela tusz, 15,7×9
 wł. Córki Artysty
 219. Złapili, złapili bacoska zbójnicy, warzyli go bedom-na kotle żyntycy, 1931, tusz akwarela, 13,8×21,5
 wł. p. Alina Stewichowa, Warszawa

* *
 *

- 220-221. Walka wręcz, 1945 (zachowane):
 a) Szkic ołówkowy, 21×29
 b) Rysunek piórkiem, 19,5×28
 (na odwrociu: Galant, rys. piórkiem, 19,5×28)
 222-227. Ilustracje dla tygodnika „Kino”, 1946, tusz 14×18,8;
 13,5×10; 10×16; 9×9; 10,5×13,5; 13,5×10,5
 228. Historia o czterech pstroczkach, Irena Jurgielewiczowa
 Odlot jaskółek, 1946, tusz tempera, 14,5×7,8
 229. Ej, idem w las, K. Przerwa-Tetmajer, 1947, tusz akwarela, 26,5×20
 230-254. Wilk, koza i kozłeta, Jan Grabowski, 1949, tusz kreska, 11×17
 255-256. Mój świat, Jan Kasprzewicz, 1949, tusz akwarela, 16×14
 Śniegi się palą
 Pieśń o Łazarzu
 257. Podróż w krainę jutra, Dimitriew, ok. 1950, tusz, 15,5×13
 258-260. W poszukiwaniu rodowodu, D. Jarzabek, 1950, rys. tuszem, 9,5×8; 21×16; 18,5×21
 261-290. Rysunki piórkiem do podręcznika biologii i zoologii, 1951, tusz
 291-299. Calineczka, H. Ch. Andersen, 1952, tempera, 19,5×13,5
 Narodziny Calineczki
 Calineczka porwana
 Calineczka u żab
 Żaba kołysząca Calineczkę
 Wędrownka jesienna
 Narzeczony
 Chora jaskółka (szkic)
 Książę kwiatów
 Odlot
 300-301. Bajka o rybaku i rybce, Aleksander Puszkina, ok. 1953, tempera, 23×15
 Połów
 Prośby (szkic)
 302-305. Koza i czepiec, 1953, tusz tempera, 21×15
 306-307. Inicjały do modlitewnika, ok. 1954—1956, tusz czarny
 308. Ilustracja do katalogu Ars Christiana, 1956, tempera, 25×17,5
 309. Kolędy i pastorałki: Ach, zła Ewa nabroiła, 1956, tusz technika własna, 23×15
 310. Ilustracje do Pisma Świętego dla Wydawnictwa św. Wojciecha w Poznaniu, 1957/58, tusz
 311-324. Ilustracje do Drogi Krzyżowej, Stefan kardynał Wyszyński, 1959, tusz technika własna, 20,5×12,5
 325-344. Ozdobniki, tusz kreska
 345-350. Beniowski, Juliusz Słowacki, 1959, piórko tusz, 18×13
 351. Samolot nad morzem, lata pięćdziesiąte, tusz, 18×13
 352. Konik polny i mrówka, lata pięćdziesiąte, akwarela, 15×16

353. Ilustracja do książki dla dzieci, lata pięćdziesiąte, tusz akwarela, 15×15
 354. Rogate krasnoludki, Grześkowiak, 1971, akwarela tusz, 30,7×19,5
 355-357. Ilustracje do utworów Stanisława Lema „Schizolemie”:
 Ewolucja prasyra, jesień 1971, tusz akwarela, 30,5×20
 Kobyszczęta, jesień 1971, tusz akwarela, 30,5×20
 Wędrowiec beluryjski, kwiecień 1972, tusz akwarela, 30×21
 358-360. W Żelazowej Woli, Nyka, rysunek piórkiem, 16,5×11
 361. Ilustracja, rysunek piórkiem tusz, 16×11
 362-368. Projekty okładek (zachowane z wielu wykonanych):
 Cześć bohaterom powstania w Ghetcie Warszawskim, 1945, tusz tempera, 17×12
 Przegląd wojsk pancernych, 1945, tusz tempera, 19,5×28,5
 K. Karelin, Samolot Po2. Konstrukcja i technika pilotażu, ok. 1945, tusz tempera, 21×15
 R. Kipling, Puk z Pukowej Górki, ok. 1950, tusz tempera, 31×22
 Sztuka sakralna w Polsce, 1956, tusz tempera, 21×20
 St. R. Dobrowolski, F. Framer, 5 pieśni o bohaterstwie, tusz tempera, 17×11
 K. Michaëlis, Dzieci z Nyhavn, tusz tempera, 21×15

* *
 *

Artysta wykonał szereg ilustracji dla tygodników „Kino”, „Za i Przeciw” i in., ilustracje do książek, m.in. „Dwuurogi czarodziej”, S. Bobrowa, ilustracje, okładki, przerywniki dla modlitewników, planse dla pomocy szkolnych, ilustracje do broszur PTTK, których oryginały nie zachowały się.

ZACHOWANE KSIĄŻKI ZILUSTROWANE

- Wiktor Batycki, Krótki zarys obrony przeciwlotniczo-gazowej ludności cywilnej, wyd. Trzebiński, Warszawa 1936 (winieta, ilustracje)
 Walka wręcz, wyd. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, Łódź 1945 (ilustracje)
 Stanisław Hiszpański, Krótki słownik terminów lotniczych, wyd. WIN-W, Łódź 1947 (okładka)
 Irena Jurgielewiczowa, Historia o czterech pstroczkach, wyd. Spółdzielnia Wydawnicza „Wiedza”, Warszawa 1948 (okładka, ilustracje)
 Jerzy Bohdan Rychliński, Kulawy bosman, wyd. Spółdzielnia Wydawnicza „Wiedza”, Warszawa 1948 (okładka, ilustracje)
 Karolina Beylin, My sami, wyd. Spółdzielnia Wydawnicza „Wiedza”, Warszawa 1948 (okładka, ilustracje)
 Stanisław Hiszpański, Lotnictwo bez cudów, wyd. Książka i Wiedza, Warszawa 1949 (okładka, ilustracje)
 Wanda Grodzieńska, Kimsobo podróżnik, wyd. Nasza Księgarnia, Warszawa 1949 (okładka, ilustracje)
 Klemens Oleksik, Zbudowali miasto duże, wyd. Nasza Księgarnia,

Warszawa 1950 (okładka, ilustracje)

Dawid Jarzabek, W poszukiwaniu rodowodu, wyd. Książka i Wiedza, Warszawa 1950 (okładka, ilustracje)

Siergiej Bobrow, Dwurogi czarodziej, wyd. Książka i Wiedza, Warszawa 1951 (ilustracje)

ks. Jan Szyca, Droga do Boga, wyd. Ars Christiana, Warszawa 1953, (ilustracje)

Zdzisław Klemczyński, ABC okrętu, wyd. MON, Warszawa 1954 (ilustracje)

ks. Antoni Lemparty, Ufam Tobie, wyd. Ars Christiana, Warszawa 1955 (ilustracje)

ks. dr Ferdynand Machay, Bóg i ja, wyd. Ars Christiana, Warszawa 1956 (ilustracje)

Katalog Ars Christiana, wyd. Ars Christiana, Warszawa 1956 (okładka, ilustracje)

Spis bibliograficzny wydawnictw religijnych w l. 1945—1955, wyd. Ars Christiana, Warszawa 1956 (ilustracje)

Kolędy i pastorałki, wyd. Ars Christiana, Warszawa 1956 (obwoluta, ilustracje)

Jerzy Bohdan Rychliński, Kulawy bosman, wyd. II Czytelnik, Warszawa 1957 (opracowanie graficzne, okładka, strona tytułowa, ilustracje)

ks. dr Antoni Słomkowski, Problem pochodzenia człowieka, wyd. Pallotinum, Poznań 1957 (okładka, strona tytułowa)

Helena Wojnarska, Na tropach przeszłości, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa 1958 (okładka, ilustracje)

Stefan kardynał Wyszyński, Droga Krzyżowa, wyd. Znak, Kraków 1959 (okładka, strona tytułowa, ilustracje, inicjały)

PRACE RÓŻNE

1. Operacja, 1927/30?, piórko tusz, 10,5×17,5
wł. pp. B. Ciszewscy, Warszawa
2. Maharadża pałacy opium, 1927/30, piórko tusz, 11,5×8
wł. pp. B. Ciszewscy, Warszawa
3. Kuba Rozpruwacz, 1927/30, piórko tusz, 18,2×13
wł. pp. B. Ciszewscy, Warszawa
4. Książniczka i lotnik, 1931, akwarela tusz, 24,5×14,5
wł. p. Zofia Chorzewska, Warszawa-Włocchy
- 5-7. Rysunki, 1945, tusz patyk, 29×21
(podstawa przyjęcia do ZPAP)
8. Portret żony (Momo), 1946, rysunek ołówkiem, 18,5×11,5
9. „Pojedziemy na łów...”, 1946, akwarela, 20×16,6
wł. p. Gertruda Platonoff, Warszawa
10. „Siedzi sobie zając pod miedzą...”, 1946, akwarela, 20×16,6
wł. p. Alina Stewichowa, Warszawa
11. Pieczenie babek, 1947, tusz, 23,5×19,5
12. Don Kichot i Sancho Pansa, 1947, akwarela, 26,5×17,5
13. Szaleństwo Don Kichota, 1947, akwarela, 16,5×21
14. Don Kichot, 1947, akwarela, 29,5×21
wł. p. Zygfryd Koryczan, Płock

15. Momo chore, 1948, rysunek ołówkiem, 17×25,5
16. Don Kichot i Sancho Pansa, 1948, tusz technika własna, 21×30,2
wł. p. Zofia Klemczyńska, Warszawa
17. Dzieciątko Jezus pod jabłoniemi, 1949, tusz technika własna 15×21
18. Święty Jerzy, 1949, tusz technika własna, 21×24
19. Walka, 1949, rysunek patykiem tusz, 26,5×22
20. Ciotka Ewy, 1949, rysunek patykiem tusz, 31×22
21. Momo, 1949, rysunek ołówkiem, 24,5×17
22. Dzbane i landszaft, 1949, tusz technika własna, 21×23
23. Święta Rodzina, 1952, drzeworyt, 13,6×9
wł. spadkobierców Klemensa Spiridion-Kliszczewskiego, Cardiff
24. Święta Rodzina, 1952, drzeworyt, 13,6×9
wł. spadkobierców prof. Alfreda Meissnera, Warszawa
25. Święta Rodzina, 1952, drzeworyt, 13,6×9
wł. p. Zygmunt Morawski, Warszawa
26. Święta Rodzina, 1952, drzeworyt, 13,6×9
wł. p. Zofia Klemczyńska, Warszawa
27. Św. Krzysztof II, 1957, tusz akwarela werniks, 28,5×21
wł. p. Agnieszka Borodej, Wrocław
28. Trzej królowie, 1957, tusz akwarela, 24×34
29. Z cyklu Savoir vivre dla księży, 1957/58, rysunek piórkiem, 20×14
30. Święta Apollonia, 5 IV 1957, tusz akwarela, 21,5×13,2
wł. p. Irena Klemczyńska-Michalska, Warszawa
31. Św. Krzysztof, 1958, tusz akwarela, 32×21,3
wł. p. Irena Klemczyńska-Michalska, Warszawa
32. Święta Rodzina w stajence, 1958, piórko pędzel tusz, 31×18
wł. p. Zygfryd Koryczan, Płock
33. Gwiazda Betlejemska, 1958, tusz akwarela, 31,5×15,5
34. Zaparcie się św. Piotra, 1958, tusz akwarela, 31,2×21,3
wł. ks. Czesław Seroczyński, Warszawa
35. Idzie halny, 1958, tusz akwarela, 29×21
36. Spływ Dunajcem, 1958, tusz technika własna, 24×17
37. Linoryt, 1958, 22,5×14
38. Św. Jerzy (wariant III), 1959, tusze barwne winawil akwarela, 21,5×30,5
wł. p. Henryk Derczyński, Wrocław
39. Piłat, 1959, tusz technika własna, 30×21,5
40. Dobry Łotr I, 1959, tusz akwarela, 20×19
41. Trzej królowie, 1959, tusz akwarela, 29×20,5
wł. Córki Artysty
42. Kryształ z kwiatami, lata pięćdziesiąte, tusz, 15,5×23,5
wł. p. Zofia Klemczyńska, Warszawa
43. Pół czarnej (Narada dyrektorów), 1960, tusze barwne winawil, 33×47,5
44. Św. Florian, 1960, tusz akwarela werniks, 29×20
45. Św. Florian (wariant), 1960, akwarela tusz, 29×20
wł. p. Marian Wierzbicki, Warszawa

46. Zwiastowanie II, 1960, tusz technika własna, 22×23
47. Zwiastowanie IV, 1960, tusz technika własna, 31×21
48. Zwiastowanie IV (wariant), 1960, tusz technika własna, 31×21
wł. p. Janina Frankowska, Warszawa
49. Archanioł Michał, 1960, tusz technika własna, 32×20
50. Herodowe Sommerkommando, 1960, tusz akwarela, 23,5×32
51. Św. Krzysztof, 1960, tusz czarny sepia, 27,8×17
52. Chrystus w Ogrójcu, 1960, tusz, 33×24
53. Cudowny połów, 1960, tusz technika własna, 31×23
54. Matka Boska Karmiąca, 1960, tusz akwarela winawil, 41×30
55. Św. Jan Nepomucen, 1960, tusz sepia
wł. p. Józef Heller, Warszawa
56. Święta Rodzina w stajence, 1960, tusz technika własna, 12×17
wł. pp. Wilczewscy, Bydgoszcz
57. Ecce Homo, 1961, tusze barwne winawil, 48×28
58. Św. Jerzy II, 1961, tusz akwarela winawil, 46×31
59. Św. Franciszek, 1961, tusz akwarela, 42×28
60. Archanioł Michał, 1961, tusze barwne akwarela werniks, 45×29
61. Archanioł Michał (wersja II), 1961, tusze barwne akwarela werniks, 45×29
wł. p. Zdzisław Przetakiewicz, Warszawa
62. Zmartwychwstanie, 1961, tusz akwarela winawil, 44×29
63. Św. Kazimierz królewicz, 1961, tusze barwne winawil, 46×32
64. Zwiastowanie I, 1961, tusz akwarela winawil, 46×30
65. Dzbane i landszaft, 1961, tusz akwarela winawil, 37,7×31,2
66. Dygnitarz (Dyrektor i sekretarka), 1961, tusz winawil, 21×45
67. Św. Józef, 1962, tusze barwne winawil, 48×33
68. Dusze bez masek, 1962, tusze barwne winawil, 45×32
69. Św. Wojciech II, 1963, tusz akwarela werniks, 48×32,2
70. Dobrzy rycerscy patroni, 1963, tusz akwarela winawil, 50×70
wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
71. Sąd Ostateczny, 1963, tusze barwne winawil, 55×38
72. Niedziela Palmowa, 1963, tusze barwne akwarela winawil, 33×29
73. Dobry Łotr II, 1963, tusze barwne winawil, 48×28
74. Św. Jerzy (wariant I), 1963, tusze barwne akwarela winawil, 32×45
wł. Córki Artysty
75. Św. Hubert, 1963, tusz akwarela winawil, 50×70
(inspiracja plakieta z Moraw z IX w.)
wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
76. Św. Jerzy III, 1963, winawil, 35×49,5
77. Świętek, przed 1964, akwarela
wł. DESA, Warszawa
78. Trzej Królowie, 1964, tusze barwne winawil, 47×33
79. Św. Jan Nepomucen (wariant), 1964, tusz sepia, 26,5×17
wł. p. Andrzej Szklarzewicz, Warszawa

80. W kawiarni, 1964, tusz akwarela winawil złoto, 36×28
81. Św. Wojciech, 1968, tusz akwarela werniks, 43,5×31,5
82. Św. Hubert II, 1974, tusze barwne akwarela winawil, 40×32
83. Św. Jerzy (wariant II), tusz akwarela winawil, 50×70
wł. Państwowe Muzeum Archeologiczne, Warszawa
- 84-86. Prace nie dokończone:
 - a. Uczta słowiańska, technika własna, 36×24
 - b. Świecznik u Fary, rysunek piórkiem, 29×19
 - c. Chrzcielnica, rysunek piórkiem, 28×18
- 87-106. Wzory ceramiki podhalańskiej, 1924/1932, akwarela, 14×10 (wieś Brzegi k/Bukowiny u Wojciecha Budza lub Stare Schronisko w Pięciu Stawach)
107. Matka Boska (szkic do haftu), 1945, rys. ołówkiem, 29×20
108. Warszawa w literaturze dziesięciolecia, 1955, plakat druk
- 109-111. Pocztówki (Chuligańskie), 1956, tempera, 14×9,5:
 - a. Patykiem pisany
 - b. Gaudeamus
 - c. mgr Twardowski
- 112-123. Wodziczek, lata pięćdziesiąte, tusz tempera, 19×30
(projekty do filmu rysunkowego)
124. Zabawki „zwierzętkowe”, lata pięćdziesiąte, tempera (7 plansz)
125. Projekt szkła dla Ossolineum (zrealizowany), lata pięćdziesiąte, rysunek piórkiem tusz, 10×66
- 126-129. Projekty toreb plastikowych, 1971, tusz, 30,5×21:
 - a. Kwiaty, b. Maski, c. Ryby, d. Ptak
- 130-135. Projekty pocztówek, 1971, tempera akwarela werniks, 15×10
136. Szkicownik: 30 stron — rysunki różne, Mezopotamia, hafty ludowe, oówek
137. Zeszyt z notatkami i rysunkami różnymi, 58 stron, oówek
138. Notatki i szkice, ilustracje, 37 stron w tym 16 dwustronnych — portrety, stroje ludowe i historyczne, statki wojenne różnych epok, Hiszpania, oówek

Prace przy których nie podano właściciela należą do Żony i Córki Artysty

Wydawca: Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Projekt ekspozycji: Jan Kosiński
Projekt plakatu i opracowanie graficzne katalogu: Jerzy Treutler
Redakcja: Barbara Mitschein
Zdjęcia: Henryk Biniewski, Henryk Derczyński, Włodzimierz
Stewich, Anna Pietrzak-Bartos (Pracownia Fotograficzna CBWA)
Zdjęcia barwne: Jerzy Sabara
Redakcja techniczna: Mirosław Winiarek

Na okładce:
12. Don Kichot i Sancho Pansa (I str.)
229. Ej, idem w las... (IV str.)

Na plakacie:
229. Ej, idem w las...

